HALKIN SESİ

29 Mart 1977
250 Kuruş

102

Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar, birleşin!

SOSYAL EMPERYALİSTLERİN TÜRKİYE'DEKİ YENİ HAMLESİ

Dışişleri Bakanı İhsan Sabri Çağlayangil' in son Rusya ziyareti Türkiye'nin hangi gerçeği yaşamakta olduğunu bir kere daha açıkça ortaya koydu. Çağlayangil Moskova'da üç yeni anlaşmaya imza attı. Buna göre Rusya Türkiye'ye 20 milyar lirayı aşkın yeni bir kredi açıyor. Söz konusu kredi Türkiye'nin derin bir ekonomik bunalım içinde bulunduğu şartlara rastlıyor. Türkiye'nin acil savunma giderleri için bile döviz bulamadığı, kamu yatırımları için gerekli ithalatı gerçekleştiremediği bilinmektedir. MC iktidarı bu duruma çare bulabilmek için Amerika'nın ve Avrupa ülkelerinin kapısını birçok defa çalmış ancak bir sonuç alamamıştır. Gazeteler hükümetin bir milyar dolarlık kredi isteğinin AET tarafından tebessümle karşılandığını yazmaktadır. Gene Dünya Bankası uzmanları Türkiye'nin yeni krediler alamayacak kadar iflasın eşiğinde bulunduğunu belirtmişlerdir. İşte MC iktidarı Kremlin'deki felaket tüccarı tefeciye bu şartlarda avuç açmıştır. Şüphesiz müşterinin durumunu tefeci de çok iyi bilmektedir ve kredinin şartları ona göre ağır olacaktır.

Öte yandan sosyal-emperyalistler bizzat kendilerinin durmadan kızıştırdıkları Türkiye ile Yunanistan arasındaki gerginlikten ve Türkiye'nin Kıbrıs işgali yüzünden içine düştüğü yalnızlıktan yararlanmaktadırlar.

Nitekim Çağlayangil daha Rusya'ya hareket etmeden Moskova Radyosu "Türkiye ile Sovyetler Birliği arasında askeri alanda temasların geliştirilmesinin mümkün olduğunu" açıklamıştır. Daha sonra ise gazeteler Sovyetler Birliği Genelkurmay Başkanı'nın yakın bir tarihte Türkiye'ye geleceğini ve buna karşılık Semih Sancar'ın Rusya'ya gideceğini yazdılar. Çağlayangil Türkiye'ye döndükten sonra ise, sosyal-emperyalistlerin uzun zamandan beri dayattıkları "dostluk ve işbirliği anlaşması"nın yakın bir gelecekte yüksek düzeyde yapılacak bir görüşme sırasında imzalanacağı açıklandı. Bütün bunların yanında sosyal-emperyalistlerin Türkiye'den Karadeniz kıyısında kuracakları bir rafineri karşılığında İskenderun Limanını Akdeniz'deki savaş filolarına açmasını istediği bildirilmektedir. İşte 20 milyar liralık kredinin faturasında bunlar yazılıdır.

Sosyal-emperyalistlerin yurdumuz üzerindeki etkinliği son senelerde sıçramalı bir şekilde artmaktadır. Kıbrıs'ın Türkiye tarafından işgali ve geçtiğimiz yaz şiddetlenen Ege buhranı bu gelişmenin belli başlı dönüm noktalarıdır. Onlar felaketlerin pususuna yatmakta ve her yeni adımlarından sonra daha da ilerlemek için sabırsızlanmaktadırlar. Rusya çok kısa bir zaman içinde Türkiye'de bir numaralı sömürücü olma yoluna girmiştir. Ekonomimizin kilit noktalarına yatırımlar yaparak, enerji sistemimizi kendine bağlayarak Türkiye üzerindeki etkinliğini artırmıştır. Şimdi Türkiye'nin içinde bulunduğu petrol bunalımından da yararlanarak Karadeniz kıyısında bir rafineri kurma önerisinde bulunmaktadır. Rusya böylece Türkiye'yi kendine enerji bakımından daha da bağımlı hale getirecektir. Ancak çok daha önemli olan bu rafineri karşısında İskenderun'u Akdeniz'deki savaş gemileri için petrol ikmal limanı olarak kullanmak istemesidir. Irak Başkan Yardımcısı Saddam Hüseyin'in Moskova dönüşü Ankara'ya uğradığı zaman bu öneriyi getirdiği söylenmektedir. İhsan Sabri Çağlayangil'in son Rusya ziyareti Yeni Çarların ülkemiz üzerindeki etkinliği bakımından yeni bir aşamayı ifade etmektedir. Sosyal-emperyalistler yeni ve çok önemli bir hamle daha yaparak Türkiye ile askeri işbirliği yapmak istediklerini açıklamışlardır. Onlar artık Türkiye ile olan ilişkilerinin Türkiye'den liman kolaylığı isteyebilecekleri bir düzeye geldiğini düşünmektedirler. Onlar Akdeniz'de 100'e yakın savaş gemisi bulundurmaktadırlar. Bu gemilerin ikmali büyük güçlükler çıkarmaktadır. Yeni Çarlar daha önce de Libya, Cezayir, Yugoslavya ve Suriye'den bu filo için liman istemişlerdi.

Bütün bu gelişmeler Rusya'nın Türkiye'ye sadece bir sömürü alanı olarak baktığını ve bugün sadece bir "ekonomik ilhakın söz konusu olduğu"nu sananlar için de uyarıcı olmalıdır. Bu görüşü savunanlar, Rusya'nın dünya hegemonyası peşinde koşan, yayılmak için esas olarak askeri gücüne dayanan bir emperyalist olduğunu görememektedirler.

Üzerinde durulması gereken diğer bir önemli nokta ise Rusya'nın emperyalist istekleri karşısında büyük burjuvazi içinde görülen teslimiyet eğilimidir. Sosyal-emperyalizmin açıkça reklamını yapan revizyonistler yanında hemen hemen bütün büyük burjuva basını Yeni Çarların tekliflerini pişkinlikle karşılamıştır. Bir kısmı ise, Amerikan emperyalizmine karşı çıkma maskesi altında sosyal-emperyalistlerle askeri alanda işbirliğinin övgüsüne girişmiştir.

Bütün gelişmeler Rus sosyal - emperyalizmine karşı kararlı mücadelenin zorunluluğunu kanıtlamaktadır. Yeni Çarların gittikçe azıtan emperyalist isteklerine karşı durmak, bağımsızlığımızı kazanıp korumak için Yeni Çarlara karşı mücadeleyi yükseltmek bugünün görevidir.

HALKIN SESİ

DİYARBAKIR

GARANTİ BANKASI İŞÇİLERİNİN TALEPLERİ

Biz Garanti Bankası işçileriyiz. Her geçen gün hayat pahalılığı yüzünden biraz daha yoksulluğa ve sefalete terkedilmekteyiz. Bu çekilmez hayattan kurtulabilmek için birlik halinde ve canla başla çalışmalıyız.

Bazı sorunlarımızı tespit etmiş bulunmaktayız. Bunu tüm Garanti Bankası emekçilerine sunuyoruz.

-Yapmakta olduğumuz fazla mesai kanunsuzdur. Hiçbir zaman işçi fazla mesaiye meç bur tutulamaz. Pazar ve bayram günlerindeki mesai ücreti yüzde 300 olmalı, mesainin mecburi kılınması usulü kaldırılmalıdır.

Artan hayat pahalılığı gözönüne alınarak ayda 100 lira olan yemek parası günlük 20-30 liraya çıkarılmalıdır.Verilmekte olan 3 ikramiye yetersizdir. İkramiyeler diğer bankalarda olduğu gibi 6 kereye çıkarılmalıdır. Giyecek parası tüm personele verilmelidir ve 2 000 lira olmalıdır. 900 lira olan yakacak parası 2 000 liraya çıkarılmalıdır.

-Doğu ve Güneydoğu şubelerinde çalışan işçilere mahrumiyet zammı verilmelidir.

-Yüksek tahsil yapan işçilere imkan sağlanmalıdır.

-Kendi arzusu ile işten ayrılan işçilere çalışmış oldukları süre kadar kıdem tazminatı ödenmelidir.

-Banka bir yılını dolduran bütün işçilere mesken kredisi vermeli, işçilerin konut sorununu halletmelidir.

-Müdür ve diğer yetkililerin işçiler üzerindeki baskıları son bulmalıdır. Müstahdemler ve diğer işçiler sadece kendi işlerini yapmalı, angaryaya son verilmelidir.

Yaşasın Garanti Bankası işçilerinin birliği

Bir Garanti Bankası işçisi

MERSİN

"BU DÜZENDE EŞİTLİK SADECE KANUNDA YAZILI"

Ben Araplar Köyü'nden fakir bir gencim. Fakirliğim yüzünden ilkokuldan sonra okuyamadım. Milyonlarca insan gibi ben de eziliyorum. Tamir cinin yanında çalışıyorum. Sanat öğrenme diyorlar ismine ama, ne ustamız sanat öğretir, ne gecemiz var, ne gün düzümüz. Devamlı ezilip sömürülüyoruz. Birinci değil, ikinci de değil, üçüncü sınıf insan hayatı yaşıyoruz. Bu mu dur adalet? Türkiye'deki bütün ezilen ve sömürülenler bir gün mutlaka itildiğini anlayacak ve faşistlere boyun eğmeyecekler. Kendi iktidarı olan işçi köylü iktidarını kuracaklar.

Kanun der ki her vatandaş eşittir. Şimdi görmüş olduğum birkaç olayı anlataca-ğım. Bu mudur eşitlik?Bizim burada malı mülkü, bahçesi çok olan zengin bir adam var. Bahçesine baktırmak için bahçeci alır, çalıştırır. Günde 600 liralık iş yaptırır, 60 lira verirdi. Bu adam bir gün bahçecisini bir yere gönderdi. Bahçecisinin evine girip, bahçecinin karısının zorla ırzına geçti. Mahkemeye düştüler. Zengin adam avukat tuttu, hakime rüşvet yedirdi. Yüzde yüz haklı olan fakir bahçeci yüzde yüz haksız oldu. Bıçak çekti iddiasıyla 3 yıl hapis cezası aldı. Bir misal daha vereyim. Tanıdığım bir kamyon muavini var. Senelerdir ehliyet almaya çalışır, bir türlü alamaz. Polisler rüşvet istiyorlar. Onda da para yok, garibanın biri. Oysa zengin bir adam geçenlerde polise yedibin lira yedirdi, ehliyeti aldı. Daha doğru dürüst araba kullanmasın bildiği yok. Bir de derler ki Türkiye'de kaza çok oluyor. Ehliyeti selpak mendili gibi satarsanız tabii kaza olur. Bu düzen değişmedikçe nice kazalar ve hayatlarını kaybeden vatandaşlar olur.

Araplar Köyünden bir köylü

NEVŞEHİR

GÖRE KASABASININ SORUNLARI

Göre Nevşehir'e 5 kilomet re uzaklıkta bir kasabadır. Dağın sırtına dayanmış yıkık, bükük evleri vardır. MC Hükümeti bizleri senelerdir aldatmaktadır. Kasabamızın önünden bir çay akar. Çayın suyu bizim arazimizden çıkar,fakat AP'li Belediye Başkanı suyu Nevşehir Belediyesine satar. Bizim bahçelerimiz susuz kaldığından eskisi kadar mahsul kaldıramayız. Geçimimiz patates, soğan ve buğdaydandır. Yani çiftçilik.

Öte yandan AP'li Belediye Başkanı Ülkü Ocağı açanlara belediyeye ait bir binayı beş seneliğine, masasıyla sandalyesiyle beraber verdi.

Kahrolsun Faşizm !
Kahrolsun Rusya,Amerika ve uşakları !

DİYARBAKIR

BELEDİYEDE REVİZYONİSTLER İŞÇİLERİ SOYUYOR

Ben belediye'de mevsimlik olarak çalışan bir işçiyim. 1976 yılı ikramiyelerinin ödendiğini öğrenince kartoteks memurluğuna müracaat ettim. Kartoteks memuru Ahmet Kurdoğlu bana 230 liralık bir fiş verdi. Ben muhasebeden az çok anladığım için,ikramiyemin az olduğunu, bir dolabın döndüğünü farkettim. Bunun üzerine Belediye Başkan Yardımcısı Mehmet Yokuşa müracaat ettim. Fişi alarak haberi yokmuş gibi düzeltmeye çalıştı. 430 lira yaptı. Fakat benim gibi bekleyen 6-7 kişinin aynı durumda olduğunu gö rünce bir vurgun olduğu ve bu nu açığa çıkarmak gerektiğini kavradım. Başkan yardımcısı Mehmet Yokuş'a giderek bunun bir hata olmadığı, sorumlusunun kendisi olduğunu, bunu işçilere anlatacağımı açıkladım. Sinirlenen Başkan Yardımcısı "bunları mahkemeye vermek gerek "diye söylendi.

Ertesi gün Mehmet Yokuş ve diğer Başkan Yardımcısı Kemal Ezber ile birlikte kartoteks memuruna el çektirerek, kirli çamaşırlarını saklamaya çalıştılar.

Bu gün CHP elindeki Diyarbakır belediyesi revizyonistlerin işgali altındadır. İki başkan yardımcılığını, müdürlükleri ve sendika başkanlığını ele geçiren bu vurguncu takımı yurtsever işçi ve memurları tasfiye ederek, bürokrasi içinde tırmanışa geçmişlerdir.

ANKARA

CEZAEVİNDE BİZLERİ ARAMAYAN ARKADAŞLARI ELEŞTİRİYORUZ

Bizler Ankara Merkez Kapalı Cezaevinde tutuklu olarak bulunan AYDINLIK ve HALKIN SESİ'nin izlediği proleter devrimci siyaseti savunan bir grup proleter devrimciyiz. 1975-76 yıllarında DGB davasından yargılanan arkadaşlarla sürekli bir şekilde ilgileniliyordu. Fakat nedense bizlerle hiç bir şekilde ilgilenilmiyor. Her hafta görüş günlerinde diğer siyasi mahkumların arkadaşları geliyor, gelişmeleri, siyasi olayları aktarıyorlar. Biz ise burada her şeyden mahrumuz. İki aya yakın bir zamandır arkadaşlar uğramadı. Arkadaşların yeni baştan eski hatalara düştüklerini görüyoruz. AYDINLIK Dergisinin 64 ve 66. sayılarında açılan Darkapıcılığa ve Subjektivizme Karşı mücadele kampanyasını tam olarak incelemedikleri için hâlâ doğru bir çalışma siyaseti izleyemedikleri anlaşılıyor. Bu hataların hepsi de "sol hatalardır" Türkiye devrimci hareketi içindeki çocukluk hastalıklarının tezahürleridir. Arkadaşlarımızın bu hatalarının kaynağı ideolojik alanda dogmatizmden ve çeşitli küçük burjuva anlayışlarından kaynaklanmakta ve siyasi alanda da subjektivizme yol açmaktadır.

Arkadaşların kampanyadan varılan sonuçları kavrayamadıkları apaçık ortadadır. Devrimciler hiçbir zaman, nerede olursa olsun , hangi şart altında bulunursa bulunsunlar halkına olan sorumluluğu ve bağımlılığı unutmamalıdırlar. Arkadaşların bu konuda AYDINLIK ve HALKIN SESİ Dergilerine özeleştirilerini göndermelerini istiyoruz. Arkadaşlarımızın daha önceki ve 1977 yılındaki hatalarımızı yeniden ele alarak köklü bir düzeltme hareketine girişeceklerinden hiç bir şüphemiz yoktur.

Merkez Kapalı Cezaevinden bir grup devrimci

PAZARCIK'IN FANFAZ KOYÜNDEN 59 KÖYLÜ SEÇİMLER KONUSUNDA ECEVİT'E AÇIK MEKTUP YOLLADI

Pazarcık'ın Fanfaz köyünden 59 yurttaş CHP Genel Başkanı Bülent Ecevit'e bir açık mektup yollayarak seçimlerde savunulmasını istedikleri bir program önermişlerdir. Köylüler, iki süper devlete, Amerika ve Rusya'ya karşı tam bağımsızlık siyaseti izlenmesini, ağa topraklarına el 'konarak bunların köylüye dağıtılmasını, işkencecilerden hesap sorulmasını, düşünce ve örgütlenme özgürlüğü sağlanmasını istemektedirler. Köylüler, CHP Genel Başkanı'ndan böyle bir program açıklamasını ve bu talepleri konusundaki düşüncesini en kısa zamanda beklediklerini yazmaktadırlar.

KAHRAMANMARAŞ

"TOPRAKLARIMIZI ALMAK İÇİN MÜCADELE EDECEĞİZ"

Biz Pazarcık'a bağlı Kelibişler köylüleriyiz. Kelibişler, Tud dağının eteğinde otuz kırk hanelik yoksul bir köydür. Menderes zamanında Mizmilli adı verilen hataklık kurutularak, her eve onbeş - yirmi dönüm arazi verilmişti. Tamamen kil olan bu tarlalar çok verimsizdir. Yarıdan fazla köylü geçim sıkıntısından dolayı tarlalarını satmak zorunda kaldı. Köylülerin hemen hemen arazileri yoktur. Bu yüzden onun bunun işinde çalışırız. Bu çevrede bulunan Kadıoğlu denen toprakağasından çok çektik. Biz acımızdan ölürken,kendisi ucubucağı görünmeyen tarlaların sahibi. Kadıların kahya ve sakalarından olmadık baskıları gördük. Kadıoğlu şimdiye vurulmasaydı elimizdeki son toprakları da alacaktı. Kadıların Mehmet bize dağıtılan Mizmilli'ye kazıkların çakmıştı bile.

Bizi en çok ezenlerden biri de muhtar Seydo'dur. Muhtar eski derebeylik düzenini sürdürmek istiyor. Köyümüzün merası çok geniştir. Her sene iki, üç bin koyunu meramızda otlatıp, köyün sırtından binlerce lira vuran muhtara, bu paranın köy bütçesine ait olduğunu söylediğimizde bize şöyle dedi : "Bu yer, yurt benim. Ben istediğimi yaparım, gelin de koymayın" Ayrıca Seyda köyün merasını Atmalılara satıyor. 17 Şubat günü biz buna karşı çıktık. Muhtar köylüye küfür etti, bir köylüyü tokatladı. Sonra da üstünü başını yırtıp karakola gitti. "Bu köyde anarşist var" deyip, karakol çavuşunu köye getirdi. Çavuş gerçek durumu görünce birşey yapmadan çekip gitti.

Biz köy halkı artık uyandık. Ona buna kölelik yapacağımıza, gurbette sürüneceğimize topraklarımızı almak yolunda ölürüz daha iyi. Biz kendi gücümüze güveniyoruz. Yıkılsın ağalık, Topraklar Köylünün!

Kelibişler köylüleri

ANKARA

FAŞİSTLER OKULU KAPATTIRMAK İÇİN DTCF'Lİ ÖĞRENCİLERE SALDIRDI

15 Mart sabahı okula gitmekte olan Dil ve Tarih Coğrafya Fakültesi öğrencileri komando saldırısına uğramıştır. Fakültede devrimci fikirlerin yayılmasından ve öğrenim özgürlüğü için gösterilen çabalardan telaşa kapılan komandolar, bir süreden beri saldırılarına devam etmekteydiler. Faşistler son olarak düzenledikleri saldırıda birçok öğrenciyi yaraladılar. Bu saldırıyı Mehmet Yaprak, Adnan Filoğlu, Cabbar Altuğ, Kemal, Bülent, Gültekin adlı faşistler idare etmişlerdir.

Olaydan hemen sonra öğrenciler saldırıyı protesto ederek okula girdiler. Çeşitli salonlarda olayı kınayan konuşmalar yaptılar. Bir devrimci, komandoların öğrenim özgürlüğünü engellemek için saldırdıklarını, amaçlarının okulu kapatmak olduğunu anlattı. Faşist saldırıların ancak en geniş öğrenci kitlesinin mücadelesiyle altedilebileceğini belirtti. DTCF'li öğrenciler öğrenim özgürlüğü için verdikleri mücadelelerini sürdüreceklerini bildirmektedirler.

HALKIN SESİ / HAFTALIK SİYASİ DERGİ / SAHİBİ: Hüseyin KARANLIK / SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ Mustafa TÜTÜNCÜBAŞI/ YÖNETİM YERİ Yeniçeriler Caddesi, Çağlar Han 45/2 Çemberlitaş / İSTANBUL/ YAZIŞMA VE ABONE ADRESİ: P. K. 1103 Karaköy / İSTANBUL / BASKI DAILY/NEWS WEB OFSET/ ABONE ŞARTLARI: Yurtiçi yıllık 125 TL. altı aylık 65 TL. Yurt Dışı yıllık 200 TL. altı aylık 100 TL. /İLAN ŞARTLARI:Santimi 30 TL. YAYIN İLANLARI: 200 TL. /GENEL DAĞITIM: TÜR-DA, /ANKARA DAĞITIM: FİKRİ NİGİŞ

SEÇİMLERİN ZAMANINI BİLE DIŞ ETKENLER BELİRLİYOR !

AP'den sonra CHP yetkili organlarının da karar almasıyla erken seçim gündeme girmiş bulunuyor. Hakim sınıfların geniş kesimlerinin uzun zamandır bir erken seçim istedikleri bilinmektedir. TUSİAD, Hür Teşebbüs Konseyi, Sanayi Odaları Birliği, İşveren Sendikaları Konfederasyonu gibi örgütler bu isteği sık sık dile getirmişlerdir. Gene Cumhurbaşkanı Korutürk ve Genelkurmay Başkanı Sancar'ın içinde bulunduğu " etkili çevrelerin" de erken seçimden yana olduğu birçok defa belirtilmiştir. AP ve CHP'yi erken seçim formülünde hakim sınıfların bu ortak eğiliminin birleştirdiği ortadadır. Anahtarın ise artık AP'nin eline geçtiğini de daha 1 Şubat tarihli 94'üncü sayımızda belirtmiştik. Nitekim gelişmeler bunu doğrulamış, CHP AP'nin arkasından erken seçim kararı almış mevcut hükümetle seçime gitmeye razı olmuştur.

Türkiye'yi hızla bugün içinde bulunduğu duruma sürükleyen ve hakim sınıfları bir erken seçime zorlayan etkenler nelerdir ?

7 Mart tarihli Günaydın gazetesi "AP'yi erken seçim istemeye iten 13 sorun saymaktadır. Bunlardan en önemli olan ilk altısı şunlardır : " Ege Kıta Şahanlığı, Kıbrıs, Amerikan ambargosu, Ortak Pazar, Üçüncü Dünya ülkeleri ile ilişkiler, Lockheed olayı". Aslında Türkiye'de seçimler dahil bütün gelişmelerin dış sorunlardan kaynaklandığını ilk defa Günaydın gazetesi ortaya koymuyor. Bugüne kadar birçok devlet yetkilisi ve parti sözcüsü sorunların Türkiye'nin dış ilişkilerinde düğümlendiğini sık sık vurgulamıştır.

1974 yılında girişilen Kıbrıs harekatı Türkiye'nin dış çelişmelerinin keskinleşmesinin başlangıcı olmuştur. Kıbrıs harekatından sonra Türkiye iki süper devletin hegemonya çatışmasının girdabına gittikçe daha çok sürüklenmiş özellikle sosyal-emperyalistlerin boyun eğdirme çabalarına açık hale gelmiştir. Yunanistan ve Kıbrıs'a karşı izlenen düşmanlık siyaseti sosyal-emperyalistlerin etkinliklerini artırmaları için uygun bir zemin yaratmıştır. İşte bugün hakim sınıfların geniş kesimlerinin seçimlerle çözüm aradıkları sorunların temelinde bu gelişmeler yatmaktadır. Bugün artık dış sorunlar seçimlerin tarihini bile belirleyecek derecede büyük bir etkinlik kazanmıştır.

Bu gelişmeler, iç çatışmaların şiddetlenmesini görmekle yetinen fakat, bizzat bu çatışmaların da temelinde yatan etkenleri kavrayamayanlar için uyarıcı olmalıdır. Bugün Türkiye'de iki süper devletle halkımız arasındaki çelişmenin belirleyip etkilemediği tek bir gelişmeden sözedilemez. Bu gerçeği görmeyenlerin doğru görevler tespit etmelerine de olanak yoktur.

Önümüzdeki seçim döneminde mücadele hangi temelde yürütülecektir ? Seçimlerin hangi tarihte yapılacağına dahi karar veren etkenler mücadele görevlerimize de ışık tutmaktadır. Halkın siyasi faaliyetinin daha da yoğunlaşacağı seçim döneminde proleter devrimciler bağımsızlık bayraklarını yükseltmek için kitlelere öncülük edeceklerdir. Seçimlerde izlenecek devrimci programın özü iki süper devlete ve özellikle Rus Yeni Çarlarına karşı birleştirilebilecek bütün güçleri birleştirmek için mücadeledir. Bu görevi hakkıyla yerine getirmenin anahtarı ise doğru bir kitle çizgisi izlemektir. Daima en geniş çoğunlukla birleşmeyi esas almak; kitleleri etkilemeye ve seferber etmeye yönelen aktif tutumla bizi kitlelerden koparacak davranışlardan kaçınmayı birleştirmek; yarın mutlaka bizimle omuz omuza dövüşecek olan fakat bugün henüz meseleleri kavramayan yurtsever çevrelerle çatışmalara yol açabilecek tutumlardan sakınmak, halkın saflarında bölünme yaratmaya ve düşmanlık yaymaya yönelik tertiplere karşı en büyük uyanıklığı göstermek; doğru bir kitle çizgisi izlemenin anlamı budur.

Halkın saflarında düşmanlık yayanlar mahkum ediliyor

Gençlik içinde arkadaşça tartışma ortamını yoketmeye yönelik davranışlarını gittikçe artıran Halkın Kurtuluşu taraftarı bazı unsurlar, son olarak Site Yurdunda olay çıkarmışlardır. Üstüste kavga çıkaran Halkın Kurtuluşu taraftarları Site'de gençler tarafından eleştirilmiştir. Bu konu ile ilgili olarak yayınlanan "Proleter devrimci gençler" imzalı bir bildiriyi kısaltarak sunuyoruz.

Site Yurdunda Halkın Yolu görüşlerini savunan arkadaşlarla tartışan iki proleter devrimci, tartışmada bulunmayan, ancak revizyonizmle uzlaşma teorilerinin eleştirilmesinden öfkelenen on kadar Halkın Kurtuluşçusunun sataşmasına uğradılar. Proleter devrimcilerin bir mesele varsa bunun tartışmayla giderilmesi gerektiği konusundaki ikazlarına Halkın Kurtuluşçuları tekme ve yumruklarla cevap verdiler. Proleter devrimciler saldırıyı cesaretle göğüslediler. Olaydan bir süre sonra Halkın Kurtuluşçuları sözde bir özeleştiri yaptılar.

Bu olaydan bir kaç gün sonra Site yurdunda, İYÖD'lü arkadaşlar Devrimci Gençlik dergisi satarlarken yine Halkın Kurtuluşçularının saldırısına uğradılar. Saldırının Devrimci Gençlik dergisi satırmamak gibi bir gerekçesi vardı. Proleter devrimciler diğer devrimcilerle birlikte bu saldırıyı göğüslediler. İYÖD'lü arkadaşların yangına körükle gitme tutumları ise hatalıydı. Her iki taraf olaydan sonra militanlarını toplayıp muhtemel bir çatışma ortamı yarattılar. Ancak proleter devrimcilerin, Halkın Yolu'ndan arkadaşların doğru tutumu yeni bir olayı engelledi. Bu olay üzerine devrimciler arasında yapılan toplantıda Halkın Kurtuluşu taraftarları teşhir olunca sözde bir özeleştiri yaptılar. Aynı toplantıda özeleştiri yaptıktan az sonra bazıları tekrar patırtı çıkarttılar. Sonra, bir kere daha özeleştiri yaparak "özeleştiriyi" soysuzlaştırmaya devam ettiler.

Halkın Kurtuluşçularının bu hataları nadir raslanılan olaylardan değil, aylardır sistemli olarak gelişen olaylar zincirinin son halkalarını oluşturmaktadır. Bu hatalarda belirleyici olan ideolojik ve siyasi çizginin kendisidir. Yanlış ideolojik ve siyasi çizgi, hataların köküne inip değiştirilmediği taktirde, Halkın Kurtuluşçuları sözde özeleştirilere devam etmekten kurtulamayacaklardır.

Halkın Kurtuluşunun bu hataları, geçmişte olduğu gibi bugünde, faşizmin ve özellikle revizyonizmin güçlenmesine hizmet etmektedir. Bu hatalar devrimcilerin birliğini, gençliğin birliğini parçalamaktan başka hangi sonuca hizmet edebilir ki?

Proleter devrimciler yalnız devrimci akımlara karşı değil, halkın saflarındaki bütün sınıf ve tabakalardan unsurlara dostça davranırlar. Varolan çelişkileri, ikna yöntemleriyle zora dayanmadan çözülecek halkın içindeki çelişkiler olarak görürler. Halk sınıfları içindeki bütün siyasi akımların serbestçe örgütlenebilme, sözle veya yayınla görüşlerini yayabilme haklarını savunurlar. Bu yalnız proleter devrimcilerin uyması gereken bir ilke değil, bütün yurtseverlerin ve demokratların savunması gereken bir ilkedir. İşte Halkın Kurtuluşçuları bu ilkeleri ihlal etmektedir.

Gençliğin öğrenim özgürlüğünün ve can güvenliğinin kalmadığı şu sıralarda, anti-revizyonist anti-faşist gençliğin birliğini parçalayacak bölücü ve zararlı eğilimlerin yok edilmesi gerekmektedir. Bu konuda hatalı eğilimler içinde bulunan gruplar, içlerinde düşmanlığı körükleyici unsurları eleştiriye tabi tutmalı, iflah olmazları tecrit etmeli, bölücü ve sekter hataların sözde "özeleştiri"lere rağmen bir dizi olayda devam nedenlerini, ideolojik ve siyasi çizginin kendisinde aramalıdırlar.

Proleter devrimciler şimdiye kadar olduğu gibi, bundan sonra da gençliğin birliğini bölücü tavırlara karşı mücadele vereceklerdir. Proleter devrimcilere ve halkın içindeki diğer devrimci akımlara karşı yapılan saldırıları, yayınları satırmama şeklindeki engellemeleri önlemek amacıyla en başta proleter devrimciler direnecekler, tekkeci ve bölücü eğilimleri mahkum edeceklerdir.

GENÇLİK İÇİNDEKİ TEKKECİ VE BÖLÜCÜ EĞİLİMLERİ YIKALIM !

YAŞASIN İKİ SÜPER DEVLETE KARŞI GENÇLİĞİN BİRLİĞİ !

GENÇLİĞE CAN GÜVENLİĞİ VE ÖĞRENİM ÖZGÜRLÜĞÜ !

NE AMERİKA NE RUSYA BAĞIMSIZ DEMOKRATİK TÜRKİYE !

PAZARCIK KÖYLÜLERİ KURBAN DERİLERİNİ SATARAK DERGİMİZE 13 200 LİRA BAĞIŞTA BULUNDULAR

Pazarcık'ın çeşitli köylerinden köylü devrimciler Halkın Sesi için topladıkları kurban derilerini satarak elde ettikleri 13 200 lirayı yollamışlardır. Halkın Sesi bu değerli katkı için Pazarcık köylülerine teşekkürlerini sunmaktadır.

ZANU temsilcilerinin sınırdışı edilmesi kınandı

Demirel'in demeci MC iktidarını sorumluluktan kurtaramaz!

21 Mart tarihli ajans haberleri arasında Demirel'in aynı gün radyodan da okunan bir demeci yer alıyordu. Belirtildiğine göre Demirel bu demecinde, "Türkiye'nin ırk ayırımının ortadan kaldırılması, sömürgeciliğe son verilmesi ve kurtuluş hareketlerinin bu yoldaki meşru mücadelesinin desteklenmesine dair bilinen tutumunu teyit etmiş, Türkiye'nin Rodezya'ya zorlayıcı iktisadi tedbirler uygulanmasını öngören Güvenlik Konseyi kararı dahil bu konu ile ilgili tüm Birleşmiş Milletler kararlarını desteklediğini belirtmiştir." Haber şöyle devam etmektedir: "Türkiye'nin Namibya Konseyi kurucu üyesi olarak da Birleşmiş Milletler'de faaliyet gösterdiğini belirten Başbakan Süleyman Demirel bu vesileyle Türkiye'nin 'sömürge yönetimi altındaki ülke ve halklara bağımsızlık verilmesi bildirisinin ortak sunucuları, her türlü ırk ayırımının önlenmesine dair sözleşmenin imzacıları arasında olduğunu' hatırlatmıştır. Başbakan Süleyman Demirel mesajında ayrıca ırk ayırımı komitesinin başarılı çalışmalarının devamı temennisinde bulunmuştur."

Süleyman Demirel bu mesajı 21 Mart'taki "Irk Ayırımının Kaldırılması İçin Uluslararası Gün" dolayısıyla Birleşmiş Milletler Irk Ayırımı Özel Komitesi Başkanı L. Harrimann'a göndermiştir. Sözler biraz da yerine getirilmelidir. Aksi taktirde söylenenler bir yalan dolandan ibaret kalır. Demirel yukardaki demeci verdiği sırada Zimbabve halkının önderi ZANU temsilcilerinin yurdumuzdan sınırdışı edilmesinin üzerinden daha üç gün geçmemişti. Üstelik Demirel'in başında bulunduğu MC iktidarı bizzat Birleşmiş Milletler Türkiye temsilciliği tarafından düzenlenen ve ZANU'lu konukların da katılacakları toplantıyı iptal ettirmenin sorumluluğu altındadır. Demirel ve MC iktidarı bu sorumsuz ve ciddiyetsiz tutumlarıyla kimi aldatacaklarını sanmaktadırlar?

Türkiye'yi gerçek dostlarından koparmaya yol açan bu tutumlar ülkemizi gittikçe daha çok iki süper devletin yedeğine sürüklemekten başka bir sonuç veremez. MC iktidarının son girişimi Türkiye'nin bütün dünya ülkeleri önünde utanç verici bir duruma düşmesine yol açmıştır. MC iktidarı Üçüncü Dünya ülkelerinin desteğini, Kıbrıs'ta işgali sürdürerek, komşumuz Yunanistan'a karşı düşmanlık güderek ve ırkçılığa ve sömürgeciliğe karşı mücadele eden Zimbabve halkının temsilcilerini sınırdışı ederek kazanamayacağını bilmek zorundadır. Başbakanın ağzından alay edercesine verilen demeçler bu Üçüncü Dünya düşmanı siyaseti örtbas edemez. MC iktidarının siyaseti Birleşmiş Milletlerde ve başta Afrika ülkeleri olmak üzere Zimbabve halkının mücadelesini destekleyen bütün dünya ülkeleri tarafından mutlaka kınanacaktır. Esasen Demirel'in demeci bu tepkilerin verdiği telaşın da bir ürünüdür. Nitekim Başbakanın bu yıla kadar 21 Mart dolayısıyla hiç mesaj yayınlamadığı bildirilmektedir. Elbette bütün dünya ülkeleri ve halkımız Türkiye'den verilen sözlerin tutulmasını isteyeceklerdir.

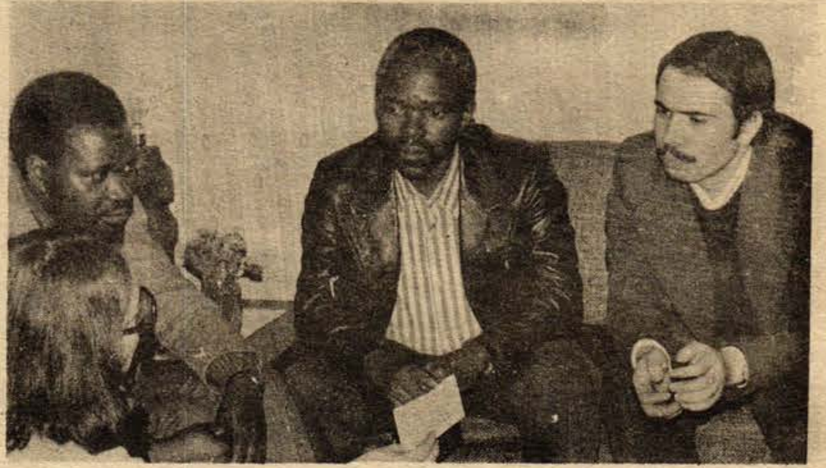
Halkımız ise ZANU'lu yoldaşları bağrına basmıştır. MC iktidarının halkımızın değerli konuklarına karşı giriştiği düşmanca davranış geniş bir tepki yaratmıştır.

Prof. Ahmet Şükrü Esmer

«Bu gurubun sınırdışı edilmemesi lazımdır»

Siyasal Bilgiler Fakültesi Siyasi Tarih profesörü ve dış politika yazarı Ahmet Şükrü Esmer dergimiz muhabirinin ZANU heyetinin sınırdışı edilmesi hakkındaki sorusunu şöyle cevaplamıştır:

"Türkiye'nin dış politikası ırk ayrımcılığına karşı olduğundan ve bütün uluslararası toplumda bunu kınayan nitelikte oy kullandığından bu grubun sınırdışı edilmemesi lazımdı. Çünkü bizim dış politikamıza aykırı harekette bulunmadılar. Ve bilakis desteklediler. Kaldı ki Türkiye Namibya'yı Güney Afrika'nın boyunduruğundan kurtarıp bağımsızlığına götürecek olan Birleşmiş Milletler Komisyonunun 11 üyesinden biridir."

Ndondo ve Sanderai yoldaşlar Aydınlık sahibi Leyla Yurdakul ve dergimiz sahibi Hüseyin Karanlık'la birlikte

Aydınlık Dergisi ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini Birleşmiş Milletler ve Afrika Birliği Örgütü'ne bildirdi

Aydınlık Dergisi konuk ZANU heyetinin kanunsuz olarak sınır dışı edilmesi üzerine çeşitli girişimlerde bulunmuştur. Cumhurbaşkanı, parti liderleri ve Milli Birlik grubuna yazılan mektuplarda durum açıklanmış ve MC iktidarının tutumu kınanmıştır. Aydınlık ayrıca Birleşmiş Milletler Genel Sekreteri K. Waldheim, Genel Sekreter Yardımcısı Abdurrahhim A. Farah, BM Irk Ayırımına Karşı Özel Komite Başkanı L. Harriman'a ve Afrika Birliği Örgütü başkanlığına da birer mektup göndermiştir. Aydınlık bu mektuplarında Birleşmiş Milletler tarafından ilan edilen "Irk Ayırımının Kaldırılması İçin Uluslararası Gün"ü sevinçle karşıladığını belirtmekte ve ZANU heyetinin sınır dışı edilmesini anlatarak şöyle demektedir:

"Halkımız, ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini utanç verici bir tutum olarak görmekte ve benimsememektedir. ZANU heyeti Türkiye'de bulunduğu sürece gittiği her yerdeki halk kitlelerinden çok yakın ve sıcak bir ilgi görmüştür. Heyetin Türkiye'de bulunduğu dört gün, Türkiye halkının Afrika'da ırkçılık ve sömürgeciliğe karşı mücadele ile çok yakın bir dayanışma içinde olduğunu göstermiştir.

Ekselansları, size bu mektubu Türkiye halkının ırk ayırımından nefret eden duygularına tercüman olarak yazıyoruz. Türkiye halkı ırkçılığa karşı mücadele veren ZANU heyetini bağrına basmıştır. ve Birleşmiş Milletler'in "Irk Ayırımının Kaldırılması" için ilan ettiği uluslararası günü bütün kalbiyle desteklemektedir."

Ankara ve İstanbul'da birçok kuruluş ZANU temsilcilerinin sınırdışı edilmesini protesto ediyor

Aydınlık Dergisinin davetlisi olarak yurdumuza gelen ZANU heyetinin sınırdışı edilmesi çeşitli kuruluşlar tarafından protesto edilmektedir.

Ankara'da Halkevleri Genel Merkezi, DİSK ASİS Sendikası, DİSK Yeni Haber-İş Sendikası Türkiye Milli Gençlik Teşkilatı (TMGT) İkinci Başkanlığı, Memurlar Derneği (MEM-DER) Tutuklu ve Mahkumlarla Dayanışma Derneği (TUMAD-DER), Hacettepe Kültür Derneği (Hacettepe-Der), ODTÜ İdari İlimler Fakültesi Öğrenci Derneği (ODTÜ-İFÖD), ODTÜ-FEFÖD, ve ODTÜ-MFÖD, ZANU heyetinin yurt dışına çıkarılmasını protesto etmişlerdir. Bu kuruluşlar tarafından imzalanan açıklamada şöyle denmektedir:

"MC iktidarı uluslararası kuruluşlarda Zimbabve halkının mücaedelesini destekleyen kararlara imza atmıştır. Buna rağmen, Zimbabve halkının temsilcilerinin ülkemizde bulunmasına dahi izin vermemesi, onun bu kararlara karşı ne kadar sahte bir tutum içinde olduğunu gösteriyor. MC iktidarı bu uygulamasıyla Zimbabve'deki ırkçı yönetime destek olmuştur. MC'nin uluslararası kararları ve bütün hukuki gerçekleri ihlal eden bu tutumunu kınıyoruz.

"Biz aşağıda imzaları bulunan kuruluşlar, özgürlüğü uğruna mücadele eden Zimbabve halkının yanındayız. Zimbabve halkı ırkçı rejimi sömürgeciliği ve emperyalizmi mutlaka altedecektir."

or

İzmir ve Akhisar'dan protestolar

Basına bir açıklama yapan Türkiye Birlik Partisi Genel Sekreteri Dursun Bila MC'nin tutumunu kınamıştır. TBP Genel Sekreteri şöyle demiştir:

"İktidarın bu tutumu, Türkiye'nin altına imza attığı BM kararlarına da uygun değildir. kanısındayız."

İstanbul'da muhabirimize bir demeç veren TBP İstanbul Gençlik Kolları Sekreteri Lütfü Kırayoğlu MC iktidarının tutumunu protesto etmiş ve Zimbabve halkının yanında olduklarını belirtmiştir.

••••••••••••••••••••••

İzmir Şirinyer Halk Dayanışma Derneğinden 57 yurtsever ZANU heyetinin sınırdışı edilmesi olayıyla ilgili olarak dergimize yolladıkları mektupta şunları söylemektedirler:

"Zimbabve halkının temsilcisi ZANU heyetinin kanunsuz bir şekilde sınırdışı edilmesi MC'nin süper devletlere boyun eğen tutumunun açık bir örneğidir.

"Halkımız, Zimbabve halkının yanındadır. ZANU heyetinin sınırdışı edilmesini protesto ediyoruz."

••••••••••••••••••••••

İzmir'in Hatay Semtinden bir grup devrimci de MC'nin ZANU heyetini sınırdışı etmesini protesto eden mektuplarında şöyle diyorlar:

"Bu tamamen keyfi bir uygulamadır. Faşist MC bu hareketi ile kimlerle işbirliği içinde olduğunu ortaya koymuştur. Tüm halkımızın isteği ZANU heyetinin yurdumuza davet edilmesi ve haklı davalarını halkımıza anlatabilmelerinin sağlanmasıdır."

••••••••••••••••••••••

Manisa Akhisar'dan ortak imzalı bir mektup yollayan 12 işçi ve öğrenci, MC iktidarının uygulamasını iki süper devlete boyun eğme tutumunun bir yansıması olarak gördüklerini belirtiyorlar ve ZANU heyetinin sınır dışı edilmesini kınıyorlar.

Zimbabve halkının özgürlük savaşı ve bizim tutumumuz

Prof. Dr. Nuri Karacan

ZANU heyetinin sınırdışı edilmesi üzerine 'TÜMÖD (Tüm Öğretim Üyeleri Derneği) Başkanı Prof. Nuri Karacan'la görüştük. Karacan'ın dergimize verdiği demeci sunuyoruz. Prof. Karacan ZANU'lu yoldaşların katılmasıyla 18 Mart 1977 günü Boğaziçi Üniversitesinde yapılacak olan "Irkçılıkla ve Sömürgecilikle Mücadele Toplantısı"nda konuşmacı olarak yer alacaktı.

Kıymeti ve artık kiymeti yaratan emek olduğu halde, kapitalist sistemin bir iç çelişkisi olarak, yeni teknolojik gelişmelerin kapitalistleri sermayenin organik birleşimini yükseltmek zorunda bırakması, ülke içinde aşırı sermaye birikimi ve tekelleşme eğilimine, bu da emperyalizme yol açmış; kapitalizmin bu aşamasında biriken aşırı sermayeyi ihraç gereği, finans-kapitali ve dünyanın uluslararası tröstler arasında bölüşümü olgusunu ortaya çıkarmıştır. İngiliz emperyalizminin doruk noktası 1876-1914 dönemine rastlar. Bu dönemde İngilizlerin sömürge haline getirdikleri toprakların alanı 22,5 milyon kilometre kareden 33,5 milyon kilometre kareye yükselmiş, sömürge haline getirilen ülkelerden biri de (1890 yılında) Zimbabve olmuştur.

Zimbabve bu tarihten günümüze kadar sömürü ve ırk ayırımının şiddetle sürdürüldüğü tipik bir sömürge olmuştur. Sömüren beyaz derili göçebe kapitalistler, sömürülen ve hor görülen siyah derili Afrikalılardır. Bu sömürü ve ırkçılığın tipik bazı örnekleri şunlardır: 1914'de bir kaç sömürgeci tekelin işlettiği madenlerde 90 000 Afrikalı çalıştırılıyordu; 1928'de çıkarılan toprak dağıtımı kanunu sonucunda bir beyazın 2000 hektar, yerli ailenin ise 3 hektar toprağı oluyordu; günümüzde bile, bir siyah derili beyazlara ait vagonda yolculuk edemez; bugün Zimbabve nüfusunun ancak yüzde dördünü oluşturan beyazlar yönetime tamamen hakimdir. Başbakan İan Smith, beyaz ırkın üstünlüğünü açıklamaktan çekinmemektedir: "Renk esasına dayanan bir Rodezya (Zimbabve) hükümeti düşünemiyorum. Birine, yetkinlik düzeyine göre değil de, derisinin rengine dayanarak hükümete katılmak hakkı verirsek, bu Rodezya için yıkım olur... bugünkü uygulamada ırk ayrımı kurallarının çoğu siyah Rodezyalıların lehinedir... bu (ayrım) ortadan kaldırılırsa ve herkesin serbestçe rekabet etmesine izin verilirse, beyazlar bu mücadeleden muhakkak tamamen galip çıkarlar."(Newsweek, 24 Mayıs 1976, s. 23)

Zimbabve halkı kurtuluş ve özgürlük mücadelesine sistemli şekilde 1961 yılında başladı ve bu amaçla örgütlendi. Bu örgütlerin en saygınlarından bir ZANU (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği)dir. Bu örgütün üç saygın temsilcisi, verdikleri savaşın niteliğini anlatmak, Zimbabve ve Türk halkı arasında dayanışma sağlamak üzere Aydınlık Dergisi tarafından davet edildiler, 15 Mart Salı günü Türkiye'ye geldiler. 18 Mart günü Boğaziçi Üniversitesinde yapılacak bir panele katılmaları, 19 Mart günü konferans vermeleri İçişleri Bakanlığınca önlendi, 21 Mart'da Birleşmiş Miletler Irk Ayırımına Karşı Özel Komite tarafından ilan edilen "Irk Ayırımının Kaldırılması için Uluslararası Gün"de bir uçakla sınırdışı edildiler.

Olay hangi yönüyle bakılsa üzücü ve mantık dışıdır. Türkiye Birleşmiş Milletler'de Zimbabve'deki sömürgeciliğe ve bu ülkede uygulanan ırkçlığa karşı oy kullanmıştır. Bir ülke uymıyacağı kararları desteklerse, bu ülke uluslararası düzeyde itibarını yitirir. Misafirlerin turist olarak geldikleri, bu nedenle Türkiye'de siyasal nitelikteki toplantılara katılamayacakları ve konferans veremeyecekleri tezi de savunulamaz. Bir turistin hangi haklardan yararlanıp yararlanamıyacağı kesin şekilde bellidir: bir turist, kanunlarda aksi gösterilmediği sürece bütün haklardan yararlanır; bu nedenle milletvekili seçilemez, fakat konferans verebilir. Özellikle bu konferans, ezilen ve özgürlüğü için çarpışan bir ulusun önde gelen bir ferdi tarafından verilecekse, konferansın konusu sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı nitelikteyse sömürgecilik ve ırkçılık insan haklarına aykırıysa, böyle bir konferansın önlenmesi ve bu yiğit insanların kanunlara aykırı şekilde sınırdışı edilmesi daha da utanılacak bir tutum haline gelir.

Fakat hiçbir kuvvet nehirleri tersine akıtamaz.

Yaşasın Zimbabve halkının ulusal özgürlük savaşı!

Yaşasın Zimbabve ve Türk halkı arasındaki kardeşlik ve dayanışma!

ZANU heyetinin sınırdışı edilmesine karşı BASINDA TEPKİLER

EMİL GALİP SANDALCI

"Cuma günü de ırkçı Rodezya (Zimbabve) yönetimine karşı dövüşen, Zimbabve'nin bağımsızlığı için çalışan Zimbabve Ulusal Birliği 'ZANU' örgütünün çeşitli konferanslar vermek üzere Türkiye'de bulunan üç temsilcisini gözaltına almıştır. Boğaziçi Üniversite'sinde düzenlenen 'Irkçılık ve Sömürgeciliğe Karşı Mücadele' konulu panele giderken polis yoldan çevirip Emniyet Müdürlüğüne götürmüş, sonra da sınırdışı etmiş...

"ZANU temsilcilerini gözaltına alırız, sınırdışı ederiz ama... Afrika'nın güneyinde insan haklarının çiğnenmesine karşı çıkarız."(Vatan, 20 Mart 1977)

ALİ SİRMEN

..."Zimbabve halkı sömürgeciliğe ve ırkçılığa karşı örgütlü savaşım ve savaş bayrağını açmıştır. Zimbabve African National Union (ZANU) (Zimbabve Afrika Ulusal Birliği) bu mücadele içindedir. 48 üyeli Afrika Birliği ZANU'yu tanımıştır.

"18 Mart 1977 günü bu kez Türkiye'deyiz. Üç kişiden oluşan bir ZANU heyeti üyeleri bir süre önce gözaltına alınmışlardır. Tıpkı daha önce gözaltına alınan Filistin Kurtuluş Örgütü Temsilcileri gibi. Ve kısa süre içinde sınır dışı edilmişlerdir. Zimbabve Halkının, Türk Halkına davasını tanıtmak, dostluğunu iletmek çok haklı, çok insanca davasında destek istemek için gönderdiği temsilciler. Sınır dışı edilme nedeni, ZANU üyelerinin turistik pasaportla ülkemize geldikleri halde, kendi davalarını dile getirecek, ülkelerinde meydana gelen cinayetleri anlatacak toplantılara katılmaları..." (Cumhuriyet, 21 Mart 1977)

TÜRKKAYA ATAÖV

"MC iktidarı, ırkçılığa karşı mücadelede büyük anlamı olan uluslararası bir anma gününde Zimbabve kurtuluş örgütlerinden ZANU'nun temsilcilerini sınırdışı etti. Böyle bir iktidarın Başbakanı olan Süleyman Demirel'in sözkonusu yıldönümü nedeniyle soylemek zorunda kaldığı yavan sözler insan haklarından yana olanları kandıramaz... Olay birkaç günlük olmasına rağmen Türk basınının demokratik kanadı konunun önemli yanlarına hemen değindi." (Vatan, 24 Mart 1977)

MÜŞERREF HEKİMOĞLU

"Yabancı diplomatlar, özellikle üçüncü dünyalılar da Zimbabveli liderlerin sınırdışı edilmesine yorum yapamıyorlar. Onları Ankara'da Başbakanın, Dışişleri Bakanlığı yetkililerinin ve de CHP Genel Başkanının selamlamasını beklerken 'turist pasaportuyla geldiniz, izinsiz konuştunuz' gerekçesiyle kapı dışarı edilmelerine hiç bir anlam veremiyorlar...

"Yıllarca Rodezva'da ırkçı ve sömürü bir azınlığın iktidarda kalmak için direnişlerini izledik. Yerli halk bu sömürüye başkaldırdı. dünya kamuoyu bu savaşı benimsedi. Birleşmiş Milletler'de karar üstüne karar alınıyor, bu sömürüye son verilmesi isteniyor. Türkiye de aynı yönde oy kullanıyor her zaman. Ama sonra bir derginin çağrısıyla Türkiye'ye geldiler ve konuştular diye kapı dışarı etmekten geri kalmıyoruz... Bu olayın yankılarını nasıl sileceğiz bakalım... Vaktiyle Cezayir'e karşı izlenen yanlış politikanın Türkiye'yi büyük bir yalnızlığa ittiğini ansıyanlar, son olayın hangi boyutlara varacağını kestiremiyorlar." (Cumhuriyet, 22 Mart 1977)

NİMET ARZIK

"Adamlar, İan Smith'in azınlık yönetimiyle savaşıyorlardı.

"...Basın toplantısı yapıldı. Gazeteler ziyaret edildi. Vatan, Hürriyet, Milliyet... Boğaziçi Üniversitesi bir panel organize edecekti.

"Barolar Birliği kabul edecekti.

"Birleşmiş Uluslar kokteyl verecekti.

"Resmi konuk olmasa da, Kurtuluş Savaşı verenlere karşı eğilimlidir bizim toplum...

"Bu adamlar önemli aslında... Delege İngiltere, bunları karşısına alıp konuşuyor, turist pasaportuyla dolaştıkları halde. Bonn bunları karşına alıp konuşuyor... Sonra, hangi elektrik düğmesi ters döndüyse, açık kapılar yavaş yavaş kapanmaya başladı." (Barış, 24 Mart 1977)

Dünya Bankasının Türkiye'ye karşı tutumu

Geçtiğimiz hafta içinde Dünya Bankasından bir uzman heyeti MSP'nin çağrısı üzerine Türkiye'ye geldi. Ancak heyet Maliye Bakanlığında iyi karşılanmadı. Görüşmeler bir sonuç vermedi ve uzmanlar "Türkiye ekonomisinin içinde bulunduğu durum hakkında endişelerini" belirterek Türkiye'den ayrıldılar. MSP propaganda amacıyla attığı temellere seçim öncesi beton çıkmak istiyor. AP'li Maliye Bakanı ise bunu engelliyor. Ancak yıllarca ülkemiz ekonomisi üzerinde bakanlardan daha fazla söz sahibi olan bu uzmanların şimdi böyle davranışlarla karşılaşmaları sadece AP-MSP arasındaki seçim çekişmesi ile açıklanamaz. Bu sebebi Amerikan emperyalizminin dünya çapındaki gerileyişinde ve bu gerileyişin ülkemiz şartlarına yansımasında aramak gerekir.

Dünya Bankası İkinci Dünya Savaşından sonra Amerikan emperyalizminin sermaye ihracı politikasını yürütmek amacı ile kurulmuştur. Bugün de başında Amerika'nın eski Savunma Bakanı McNamara var. Görevi esas olarak ABD emperyalizminin yarı sömürgesi olan ülkelerde emperyalizme bağımlı ekonomik yapıyı sömürüyü rasyonelleştirecek yönde düzenlemektir. Dünya Bankasının kredileri ancak banka tarafından onaylanmış olan projelere verilmekte, böylece ekonomik bağımlılığın devamı ve gelişmesi sağlanmaktadır. Verilen krediler aynı zamanda Batılı emperyalist ülkelerden, genellikle de Amerika'dan ithalat karşılığında olduğu için, dış ticaret de emperyalist denetim altına alınmış olmaktadır. Bankanın verdiği kredileri iki faktör etkiliyor:

1- Siyasi nedenler: Banka kredileri ABD emperyalizminin nüfuzunun yayılması ya da korunması amacına uygun olarak dağıtılmaktadır. Kredi kesme tehdidi siyasi baskı aracı olarak kullanılmaktadır.

2- Kredi alacak ülkenin ekonomik durumu: Kısaca sermaye ihraç edilen ülkenin aldığı borcu faizi ile birlikte ödeyecek yapıda olması gerekiyor. Bunun için ülkenin döviz kaynakları(ihracat, işçi dövizleri vb.) ile döviz ihtiyacı (ithalat, dış borç, anapara ve faiz ödemeleri vb.) arasındaki oranı gösteren bir formül kullanılıyor. Bu ülkelerin kredi değerliğini gösteriyor. Ancak bu tali bir faktör. ABD emperyalizminin yıldızının parladığı yıllarda, hegemonya siyasetinin kredi verilmesini gerektiren ülkenin kredi değerliği düşük ise, bu ülkeye Amerikalı uzmanlarca hazırlanan raporlara göre reformlar "tavsiye" ediliyor, alınan ekonomik tedbirlerle (devalüasyonlar, vergi reformları vb.) ülke ekonomisinin emperyalist sömürüyü devam ettirmeye uygun bir seviyede tutulması sağlanıyordu.

Ancak ABD emperyalizminin dünya çapında gerilemeye başlaması ile birlikte, ekonomik ilişkilerde de değişiklik oldu. Bir yandan, ülkeler üzerinde ABD'nin siyasi ve ekonomik denetimi zayıflarken, bir yandan da Dünya Bankası ve benzeri kuruluşların mali imkanlarından gittikçe artan bir kısmı emperyalist ülkelerin ekonomik bunalım karşısında aldıkları tedbirlere ayrılmaya başlandı.

Türkiye'nin Kıbrıs'ı işgalinden sonra, siyasi ilişkilerinde meydana gelen değişiklik, Dünya Bankası ile ilişkilerine de yansıdı. Ekonomik bunalım ve Kıbrıs meselesinin getirdiği yüklerle gittikçe artan dış finansman ihtiyacı, AET ve Avrupalı emperyalistlerle Dünya Bankası gibi kuruluşlardan alınan uzun vadeli krediler yerine bir yandan Rus kredileri, diğer yandan DÇM gibi tefeci kredileri ile karşılanmaya çalışılıyor. Dünya Bankası heyetinin belirttiği endişeler bu durumdan doğuyor: -Rusya'dan alınan krediler Sosyal-emperyalistlerin siyasi nüfuzunu da arttırıyor.

-Yüksek faizli DÇM kredileri Türkiye'yi gittikçe daha çok batağa sürüklüyor, her DÇM kısa bir süre sonra daha büyük bir dış borç ihtiyacı doğuruyor. Bu gelişmenin sonunda ya batılı emperyalistler Türkiye'ye büyük miktarda geri alınması çok zor kredi vermek zorunda kalacaklar, ki içinde bulundukları ekonomik buhran böyle bağışlara imkan vermiyor. Ya da bu ihtiyacın sosyal-emperyalistler tarafından karşılanmasına göz yumacaklar, ki bu da Türkiye'deki emperyalist menfaatlerini Rusya'ya terketmek olacak. Nitekim gelen uzmanlar; "Türkiye'deki ekonomik durumu iyi görmediklerini ve yüksek faizli borçlanmanın (DÇM kastediliyor) ekonomiye yüklediği yükten büyük endişe duyduklarını... DÇM dışında başka kanallardan alınan paranın (Rusya kastediliyor) Türkiye'nin ithalat potansiyelini ipotek altına almasından kuşkulandıklarını" söylüyorlar. (Hürriyet, 15 Mart 1977)

Ancak bütün bu endişelere rağmen Türkiye'nin ihtiyacını karşılayacak bir kredi programı uygulamalarına imkan yoktur. Çünkü:

-Türkiye'nin ekonomik durumu çok kötü, kredi değerliği çok düşüktür. Buna karşılık ihtiyaç çok fazladır.

-Siyasi ilişkilerin durumu geri alınması şüpheli bu kadar büyük miktarda para verilmesine uygun değildir. ABD askeri yardım programını uygulamazken, Dünya Bankasının geniş çaplı kredi programlarını kabul etmesi düşünülemez.

Bu şartlarda bütün umutlarını Rusya'ya bağlamaktadırlar. Maliye Bakanının Dünya Bankası uzmanlarına karşı tavrı da bu şartların sonucudur.

Romanya ile dostluk güçlendirilmelidir

Romanya Halk Cumhuriyeti Dışişleri Bakanı George Macovescu, hükümetin davetlisi olarak geçen hafta Türkiye'ye geldi. Romanya Dışişleri Bakanı ülkemizde Dışişleri Bakanı Çağlayangil'le görüşmeler yaptı. Konuk bakan CHP Genel Başkanı Ecevit'le de görüştü.

Türkiye-Romanya Dışişleri Bakanlarının yaptıkları görüşmelerden sonra yayınlanan ortak bildiride "ekonomik, teknik ve sanayi işbirliğini öngören yeni projeler geliştirilmesi hususunda görüş birliğine varıldığı açıklandı. Ecevit de Macovescu ile görüşmesinden sonra basına yaptığı açıklamada "Romanya Dışişleri Bakanı ile yalnız iki ülkeyi ilgilendiren sorunların değil, bölge ve dünya sorunlarının üzerinde de ayrıntılı olarak" durduklarını belirtti.

Balkanlardaki komşumuz dost ve kardeş Romanya'nın Dışişleri Bakanının ziyareti, iki ülke arasındaki ilişkilerin gelişmesine yeni bir vesile teşkil etmiştir.

Sovyet sosyal-emperyalistlerinin Balkanlar üzerinde büyük emeller besledikleri günümüzde, Balkan ülkelerinin birliği ve dayanışması büyük önem taşımaktadır. Türkiye Balkanlarda, Yeni Çarların işbirlikçisi Bulgaristan ile değil, milli bağımsızlığına tutkun, sosyalist Romanya ile birleşmeye büyük bir özen göstermelidir.

Ege'deki gerginlik Yeni Çarlara yarıyor

Türkiye ile Yunanistan arasındaki ilişkilerde geçtiğimiz aylarda görülen olumlu gelişmelerden sonra Ege'nin suları yeniden bulandı. Mart ayı başlarında Ege hava sahası konusunda iki ülke arasında çıkan anlaşmazlık karşılıklı notalarla iki ordunun karşı karşıya geldiği bugünkü noktaya kadar tırmandırılmıştır. Türk Deniz ve Hava Kuvvetlerinin ortaklaşa giriştikleri "Deniz Kurdu-77" tatbikatı ile birlikte Türk hakim sınıflarının en gerici kesimlerinden kaynaklanan bir Yunan düşmanlığı ortalığı sarmıştır. Gazetelerde Demirel Yunanistan'ın Ege'deki adaları silahtan arındırmasını aksi takdirde "başına dert açacağını" söyleyen tehditkar açıklamalarına yeniden başlamıştır. Öte yandan "Deniz Kurdu-77" tatbikatına destroyer, denizaltı ve çıkarma gemilerinin katıldığı bildirilmektedir. Milli Güvenlik Kurulu tatbikatı toplantı halinde izlemiştir. Türkiye hakim sınıfları Ege'de nereye çıkmayı planlamaktadırlar? Böyle bir tatbikatın Türkiye'nin savunmasıyla zerre kadar ilgisi olmadığı ortadadır.

Türkiye hakim sınıfları Yunanistan'a karşı böylesine kabadayı bir tutuma girerken nereden güç almaktadırlar? Bunu anlamak için gazetelerin diğer sütunlarına gözatmak yeterlidir.

Yunanistan'la ilişkilerin gerginleştiği günlerde Çağlayangil de Rusya'daydı. MC iktidarı sosyal-emperyalistlerin dayattıkları işbirliği ve dostluk" anlaşmasını imzalamayı bir süredir geciktiriyordu. Hatta bu yüzden daha önce planlanmış bir tam resmi ziyaretlerin bir kaç defa ertelendiği bilinmektedir. Yunanistan'a ateş püsküren ve Ege'deki milli çıkarlarımız"dan sözeden hakim sınıflar, Ege'nin bir açık deniz olduğunu savunmakta ve Yunanistan'ın Ege'yi bir iç deniz haline getirecek Rusya'nın Akdeniz'e inişini engelleyeceğini söylemektedirler. Türkeşçi gazetelerden "ilerici" geçinen büyük burjuva basınına kadar hepsi Türkiye'nin Rusya'yı arkasına almasından Yunanistan'ın telaşa kapıldığını yazmakta, düşmanlarımız güneyde ve güneybatıda, Akdeniz'de ve Ege'dedir" temasını işlemektedir.

Bu tutumun Türkiye'nin gerçek ulusal çıkarlarıyla zerrece ilgisi olmadığı ortadadır. Yeni Çarların savaş gemileri boğazlarımızı yol geçen hanına çevirirken sesleri çıkmayanlar, Rusya'nın ekonomimizin kilit noktalarına el atmasını kalkınmamıza bir katkı sayanlar, en sonunda Rusya İskenderun'u savaş gemileri için ikmal limanı olarak kullanmak isteyince kıllarını kıpırdatmayanlar Yunanistan söz konusu olunca aslan kesilmektedirler. Kuzeyden gelen gerçek tehlikeyi örtbas edebilmek için güney ve güneybatıyı gösterenler Türkiye'ye en büyük kötülüğü yapmaktadırlar.

Son gelişmeler sosyal-emperyalistlerin Türkiye üzerinde güttükleri siyaseti de bir kere daha apaçık gözler önüne sermiştir. Yeni Çarlar Türkiye ile Yunanistan ve Kıbrıs arasında sürekli olarak düşmanlık körüklemekte, gerginliğin sürmesi için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Ne zaman üç ülke arasında olumlu bir gelişme olsa derhal çomaklarını sokmaktadırlar. Onların siyaseti balığı rahatça avlayabilmek için suları bulandırmaktır.

Çağlayangil Rusya ile sadece kredi anlaşmasını imzalamamıştır. Yeni Çarların uzun zamandır zorladıkları "dostluk ve işbirliği" anlaşmasının da yakında imzalanması kararlaştırılmıştır. Öte yandan Rusya kendinde Türkiye'den askeri üs isteme cesareti bulabilmiş, askeri alanda da Türkiye ile ilişkilere geçme zamanının geldiğine kanaat getirmiştir. Bu gelişmelerin bir kere daha gösterdiği gerçek şudur: Türkiye Yunanistan'a karşı düşmanlık siyaseti güttüğü, Kıbrıs'ta asker tutmakta ısrar ettiği sürece sosyal-emperyalistlerin yedeğine daha çok sürüklenecektir. Bu halkımız ve ülkemiz için en büyük tehlikedir.

Oysa Türkiye ve Yunanistan'ın menfaatleri ortaktır. Her iki ülke de Yeni Çarların tehdidi altındadır. Gerek Yunanistan gerekse Türkiye sosyal-emperyalistlerin yayılma yolu üzerinde ve ilk saldırı hedefleri arasındadır. Yunanistan'la Türkiye'nin barış yoluyla çözemeyecekleri hiç bir meseleleri yoktur. Tersine iki süper devlete, özellikle Rus Yeni Çarlarına karşı sımsıkı birleşmekte sonsuz çıkarları vardır. Karşılıklı anlayış ve haklara saygı Ege denizini bir barış ve dostluk alanı haline getirebilir. Her iki ülkenin halklarının ve dünyanın iki süper devletin denetim ve tehdidi altındaki bütün ülke ve halklarının menfaatlerine uygun olan biricik çözüm de budur.

Türkiye Ege'deki kışkırtıcı tutumuna derhal son vermelidir. Türkiye ve Yunanistan kendi sorunlarını barışçı görüşmeler yoluyla çözmeli ve iki süper devletin her türlü müdahalesine birlikte karşı koymalıdırlar.

Bulgar revizyonistlerinin Türkiye'deki kaçakçılık faaliyeti

Milliyet gazetesinde yayınlanan, sigara kaçakçılığı ile ilgili Güngör Gönültaş imzalı yazı dizisinde, Bulgar revizyonistlerinin ülkemize yönelik hukuk dışı faaliyetlerin örgütleyicisi oldukları anlatıldı. 13 Mart günü yayınlanan yazıda Varna Limanından yurdumuza kaçak sigara taşıyan bir geminin yakalanışı ve kaçakçıların yargılanmaları anlatıldıktan sonra şöyle deniyor: "5 inci Ağır Ceza Mahkemesinin kararında çok önemli bir gerçek daha aydınlığa kavuşuyordu. Yıllardan beri herkesin bildiği, ancak kesinlikle söyleyemediği bir gerçek; Türkiye'ye kaçak eşyanın Varna Limanından getirildiği bilinen bir gerçektir." 5 inci Ağır Ceza Mahkemesinin bu kararı daha sonra Yargıtayca da onaylanarak kesinleşmiştir.

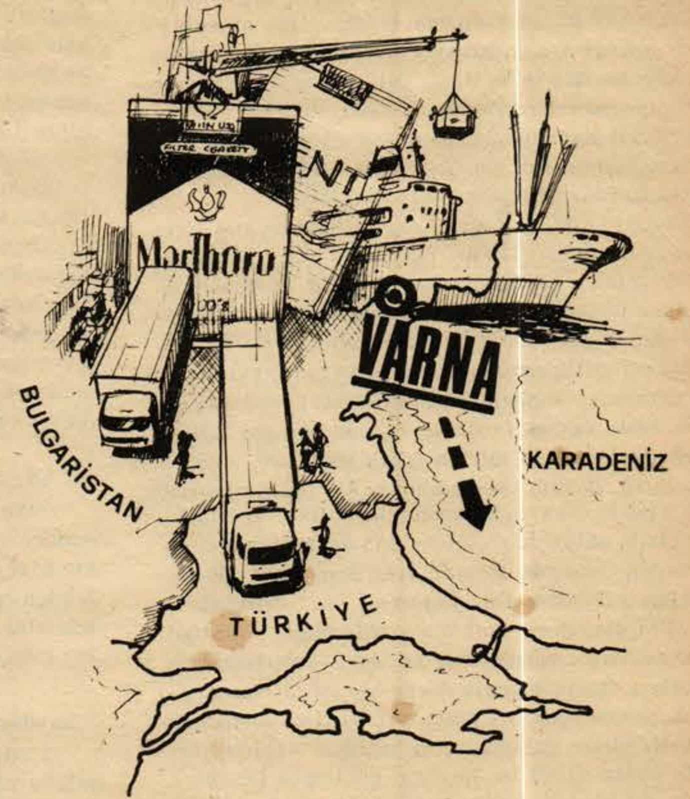
14 Mart tarihli "Mafya'nın Türkiye ve Ortadoğu'ya yönelik tüm kaçakçılık işlerinden sorumlu patronu 'Baba' Sofya'da" başlıklı yazıda ise Bulgar revizyonistlerinin kaçakcı ağaları, Mafya reisleri, "Baba"lar ile ilişkileri anlatılıyor. Gazete şöyle yazıyor:

"Bugün uyuşturucu madde kaçakçılığının yerini sigara kaçakçılığı almıştır. Sigara kaçakçılığı ise Türkiye'ye Bulgaristan üzerinden yapılmaktadır.

"Önemli bir kolları da (kaçakçı şebekesinden söz ediliyor) Çek silahlarının bayiliğini yapan Hacı Enver olarak biliniyordu... Çek silahları Tuna yolu ile Varna'ya kadar getiriliyor, buradan da Türkiye'ye ya da Türkiye üzerinden Ortadoğu'ya ulaştırılıyordu.

"... Sigarayı alan kaçakçı bir başkası hakkında bilgi sahibi olamıyor. Trafiği hemen hemen daima yerli (Bulgar) işbirlikçiler de gözetiyor. Son gelen haberlere göre, işi yönetmek amacıyla Bulgaristan'da kurulan bir şirket de var. İnter Commers bu şirket. Parayı ya da kaçak sigaranın karşılığını alıyor.

"Mal teslim edildikten sonra belirli bir noktaya kadar garanti veriliyor gemiye. Yükleme sırasında liman genel olarak başka gemiler tarafından

perdeleniyor. Bazı kişiler bu limanın askeri bir liman olduğunu ve savaş gemilerinin perdeleme yaptığını ileri sürüyorlar.

"Kaçakçı ile malı alan arasında hemen hemen daima büyük aracılar var... Bu kişilerin çoğunluğu Suriye, Lübnan, İran ve Bulgar uyruklu kişiler.

"Bulgaristan'da "baba" ile yakın ilişkileri olduğu sanılan bir kişiden daha söz ediliyor. Stoyan Stoyanof. Türkiye'de ticaret ateşeliği yaptığı ileri sürülen Stayanof'un Komünist Partisi ileri gelenlerinden biri olduğu sanılıyor."

Bütün karanlık faaliyetler gibi kaçakçılık da revizyonist ve kapitalist ekonomilerin bir sektörüdür. Efendilerinin ülkemizdeki nüfuzu arttıkça Bulgar revizyonistlerinin ekonomimizi baltalama faaliyetleri de artıyor.

Uşak'ta şehit edilen Haydar Öztürk'ün yakınlarıyla konuşma

Uşak halkı polisin ve faşistlerin yaptığını unutmayacak!

18-19 Mart günleri Uşak halkı MC'nin ağır saldırısına uğradı. Faşistlerin başlattığı saldırıya daha sonra polis ve jandarma da katıldı. İki gün üstüste halka ve öğrencilere terör uygulandı. Haydar Öztürk faşistlerin Yay-Kur Yüksek Okuluna karşı giriştikleri ilk saldırıda vurularak şehit düştü. Daha sonra ise polis Semiha Özügür adlı bir kız öğrenciyi kalbinden vurarak öldürdü. Saldırılar sırasında onlarca kişi yaralandı. ve yüzlerce halk gözaltına alınarak işkence ve hakarete uğratıldı. Uşak halkı ve gençliği faşist saldırı karşısında yiğitçe direndi. Binlerce kişi meydanlarda toplanarak faşist saldırıyı protesto etti.

Dergimizin muhabirleri şehit Haydar Öztürk'ün yakınlarıyla konuşmak üzere memleketi olan Çivril'e gittiler. Yaptıkları röportajı sunuyoruz.

Haydar Öztürk'ün evine vardığımızda bizi babası ve amcaları karşıladı. Evlerine buyur ettiler. Ağlayan insanlarla değil, metin ve faşizme karşı mücadele isteğiyle dolu bir aile ile karşılaştık. Bu bizi çok etkiledi. Haydar'ın yakınları haberi duyar duymaz Uşak'a gitmişler. Cenazeyi götürmek istediklerinde Haydar'ın arkadaşları, "Haydar sizin evladınız olduğu kadar bizim de arkadaşımızdır. 2000 kişi sabaha kadar nöbet tutacağız başında. Sonra da elimizle size getireceğiz" demişler.

Haydar'ın amcası şöyle anlatıyor:

"Biz babasıyla beraber cuma sabahı beşte kalktık. Çivril karakolunun önünde baktık, Uşak ambulansı, bir askeri araba duruyor. Kaymakamın odası polis, askerle hep dolu. Uşak polisi cenazeyi hemen gömün diye ısrarda bulunuyor. Uşak emniyet amiri olsun, Çivril Kaymakamı, komiseri olsun, istiyorlar ki cenaze hemen kalksın. Yani saat kaybetmesin."

Sözü Haydar'ın ağabeyi sürdürüyor:

"Denizli CHP İl Başkanı Adnan Keskin, amcamın oğlu ve komşumuz olan bir öğretmen olayı araştırmak için Uşak'a gittiklerinde onları da tutuklamışlar. Adnan Keskin'i valilikte tartaklamışlar. Öğretmenin üzerindeki 200 lira parayı almışlar.

"Uşak'a gittiğimizde arkadaşları cenazeyi hastaneden çıkarmış yürüyüş yaparak okula getiriyorlardı. Biz de okula vardık. O zaman okulda her şey sakindi. Arkadaşları Yay-Kur'da marş söylüyor, nöbet tutuyorlardı. Baskın yapacaklarını hiç beklemiyorduk. Akşam saat 10 civarında jandarma, polis, komando aniden okula saldırdılar. Dışarıdan devamlı ateş ediyorlardı. O sırada Banazlı kızı, Semihayı vurdular Çığlığını duydum. Göz yaşartıcı, sis bombaları attılar. Polisler gece saat 2,5 sıralarında birinci katı ele geçirip cenazeyi kaçırdılar. Yakaladıkları arkadaşları dipçikle, copla dövüp cemseye savuruyorlardı. Sonra çekilip yakındaki Eğitim enstitüsüne mevzilendiler. Sabaha karşı yeniden saldırdılar. Saat 5'e kadar sürdü bu. Herkesi götürmek istediler. O sırada iki bin kişi kadar halk toplanmıştı. Onlara a saldırdılar ama halk yılmadı, dağılmadı. Okulda kalanlar da çıkıp halka karıştılar. Semiha arkadaşlarının kucağında can verdi. Bir de gazetelere yalan haber verip rehin alarak öldürdüler diye yazdırıldı. Topladıkları çocukları trafik kontrol binasının bodrumuna götürüp işkence yapmışlar. Saatlerce dövmüşler. Herkesin anası babası gelip çocuğunu soruyordu. Sülalesini toplayan öğrencileri kurtarmak için sokağa döküldü. Halk arasında çok iyi bir dayanışma ve kaynaşma oldu."

Haydar'ın annesi şöyle dedi:

"Halkın üstüne de ateş açmış polis ama bu dayanışmayı önleyememiş. Halkı dağıtamamışlar. Çok kişi yaralanmış ama hiç dağılmamış."

Faşist saldırganlar her şeye rağmen binlerce halkın Vilayet önünde toplanmasını önleyememişlerdi. Çevre kasabalardan duyan koşmuştu Uşak'a. Bütün Uşak halkı sokağa dökülmüş gençliğe omuz vermişti. Çivrilli bir memur şöyle nanlattı:

"Ben AP'liyim. Ama bu şekilde hükümet olmaz olsun. Oğlumu okuldan almaya gittiğimde gelmedi! 'Bütün ana babalar alsa, cenazeyi kim bekler' dedi. Hak verdim.

"Sabahleyin Vilayetin önüne gittiğimizde bütün Uşak halkı; çoluğu çocuğu, kadını erkeği, yaşlısı genci dolmuş, meydan almıyordu. Uşak halkı tempo tutturmuş bağırıyordu: 'evlatlarımızı isteriz' diye. Aniden sivil halkın üstüne askeriye ve polis kuvvetini saldırttılar. Uşak ambulansları üç saat meydandan yaralı taşıdı. Hiç bir anons yapmadan, çocuklarınızı teslim edeceğiz demeden. Gözümle gördüm, inandım ve 'Kahrolsun faşistler' diye bağırdım."

Sabaha kadar süren saldırılardan sonra saldırganlar okulu ele geçirdiler. 5-6 yüz kişiyi gözaltına aldılar. İşkenceye ve her türlü hakarete uğrattılar.

Haydar Öztürk'ün amca oğlu şöyle anlatıyor:

"Biz bir saat kadar gözaltında kaldık. Ankara'da radyodan duyunca hemen köye vardım. Baktım cenaze gelmemiş. Uşak'a gidip Yay-Kur'a vardım. Bir anda etrafımızı polis sardı. Alıp karakola götürdüler. 'Siz buraya neden geldiniz, Militan mısınız? Siz buraya cephane getirdiniz değil mi diye bizi sorguya çekmeye başladılar. Bana, 'sen bunların başındaydın, sabah seni gördük biz' dediler. Dediklerinin biribirini tutmuyordu. Polisler aralarında konuşuyorlar, 'Zemin kata hücum ettiğimizde içeri el bombası attık. Tabancayla da bir kızı öldürmüşüz. Yazık oldu. 20 yaşındaydı" diye alay ediyorlardı. Bize dönüp 'Kızı iki gün önce öldürmüşsünüz kabul edin' diyorlardı. Durmadan dayak atıyorlardı."

Haydar'ın annesi alıyor sözü:

"Oğlumu hastaneye götürdüklerinde doktor Kemal Savaş hastaneyi terketmiş. Dört saat bakmamışlar. Hemşireler doktor diye koşuşmuşlar. Müdahale etselermiş kurtulma ümidi yüzde yüzimiş. Bana arkadaşı anlattı olayı. İkinci katta imtihan oluyormuş Haydar. Gürültüyü duyunca bırakmış kağıdı. birinci kata inmiş. Onu görür görmez de nişan alıp vurmuşlar. Adını önceden bellemişler. Kızın birinin kulağını kesmişler. O sırada müdür de diyormuş ki: 'Koşun, benim kurt bakışlı evlatlarım, saldırın.' Üç kişi bunları yapan. Biri de müdürün yeğeni. Çocuklar hepsinin ismini biliyorlar. Götürdükleri çocukların iler tutar yerini bırakmamışlar, Jandarma dipçiğiyle polis copuyla. Bunlarda Amerikan parası, Amerikan silahı dolu. Paralı eşkiyalar bunlar. Kurşun 3 metreden atılıyor, boynunda kalıyor. Dört saat sonra da kan kaybından ölüyor."

Bir komşu şöyle diyor:

"Böyle canice hareket görülmemiştir. Artık bu sadece valinin işi değil. Yukarıdan emir gelmiş. 10 bin kişi de olsalar sizden 100 kişi de ölse öğrencilerden cenazeyi mutlaka alacaksınız demişler. Bu adamların burunları kan kokuyor kan. Saldırgan kurtlar gibi. Kurtların başı da Türkeş."

Haydar'ın toprağa verilişini şöyle anlattılar:

"Cenaze öğlenden sonra kalkacak diye Çivril halkını aldattılar. Oysa Haydar'ı sabah saat 10'da toprağa vermiştik. Cenazeden döndükten yarım saat sonra Sivaslı kazasından, arkasından Çal'ın Bekirli nahiyesinden otobüslerle arkadaşları geldi. Mezarını ziyaret edip ana babasına başsağlığı dilediler. Daha sonra Denizli CHP İl Gençlik Kollarından bir otobüs dolusu genç geldi. Arkadaşları, kardeşleri halka hitaben konuşmalar yaptılar. Marşlar söylediler. Sonradan gelen arkadaşları da mezarını ziyaret edip eve geldiler. Daha çok gelecek olmuş, İzmir'den, Denizli'den, Uşak'tan. Birçok arabayı salmamışlar.

Haydar'ın öteki amcası da konuşmaya katılarak şöyle diyor:

"Bunların başı Demirel, Türkeş. Önce onları alaşağı etmeli. Uşak halkı bütün halk artık bu hükümetin alaşağı edilmesini istiyor. Bütün suçluların bulunması, cezalandırılmasını istiyor. Çünkü faşistleri halkın üzerine sürdüğünü herkes biliyor. Ben bir köylüyüm. Olaylar böyle giderse artık bizim de köyde can güvenliğimiz kalmadı. Çocuklarını soran Uşak halkına silahla cevap verdiler. Uşak halkı bu olaylar karşısında birleşip kaynaştı. Bütün halk hükümeti lanetledi. Uşak halkı bu olayı hiç unutmayacak"

Dergimizin can güvenliğinin ve öğrenim özgürlüğünün sağlanması konusundaki siyasetini anlatarak görüşlerini sorduğumuzda şöyle dediler:

"Düşünceniz çok doğru. Bunun fevkalade tesiri olur. Ama bu konuda esas şehirde oturan ana babalara büyük görevler düşüyor. Çocuklarımızla beraber okula gitsinler. Bizim oraya yetişmeye imkanlarımız yok. Kayıp çocuklarımızın arkasını kendimiz arayalım. Çünkü artık halkın jandarmaya da polise de hiç güveni kalmadı. Çünkü eşkiyanın başı iktidar. Ne yurtta, ne okulda ne evde çocuklarımızın can güvenliği kalmadı.."

Haydar'dan sözetmelerini istediğimizde amcası şöyle anlattı:

"Şu Kızılcasöğüt köyünde onu sevmeyen yoktur. O da herkesle iyi geçinirdi. Çok fedakardı. Herkesin yardımına koşardı. Okuldan geldi mi makası, testereyi alır bahçeye çalışmaya giderdi. O demokrasi ve hürriyet aşığıydı. Bunun mücadelesini veriyordu."

Annesi ise şöyle anlattı:

"Liseyi Çivril'de bitirdi. Bir sene mektupla öğretim yaptı. Sonra Yay-kur'a girdi. Uşakta oturduklarımahallede de onları çok seviyorlardı. Mahalleli onları koruyordu. Öldürülmeden iki gün önce bahçede elma ağacının altında konuşuyorduk bana şöyle demişti: "Bak, başkalarının da anası var. Sen gitme diyorsun herkes çocuğunu göndermese ne olur hiç düşündün mü?" Otururduk ikimiz, bana devrimci gazetelerden okurdu, anlatırdı. Halkın Sesi olsun, başka devrimci gazeteler olsun hep okur bana anlatırdı. Amcasının biri AP'liydi. Onunla konuşur ikna ederdi. Lafının ağırlığını bilir herkese kendini dinletirdi."

Türkiye Yazarlar Sendikası kongresi

Türkiye Yazarlar Sendikasının (TYS) Genel Kongresi 26 Mart 1977 Cumartesi günü yapıldı.

Genel Yönetim Kurulu'nun raporunun okunmasından sonra söz alan denetim kurulu üyeleri hesaplarda 157 000 liralık bir açık bulunduğunu belirttiler. Daha sonra bir açıklama yapan Yönetim Kurulu, bu 157 000 liranın 'Nazım Hikmet'i Anma Gecesi" ile ilgili olarak basılan davetiyelerin parası olduğunu belirtti. Yönetim Kurulunun açıklamasına göre, TYS, 187.000 lira tutarındaki davetiyenin İlerici Gençler Derneği (İGD)'ye verilmiş olduğunu, ancak İGD'nin bu tutarın yalnızca 30 000 lirasını, onu da üç taksitte ödediğini belrtti. Bu durumda geri kalan 157 bin liranın nasıl tahsil edileceği konusunu ele alacak bir komisyon kurulması önerildi.

Sendika üyelerinden Tahir Abacı, "Nazım Hikmet'i Anma Gecesi"nin, İGD'nin propagandası gecesine dönüştürüldüğünü ve TYS'nin sadece bu örgütle ilişki kurmasını kınadığını açıkladı.

Bu arada 8 üyenin bir önerge vererek, TYS'nin bütün demokratik kuruluşlarla işbirliği yapılmasını istedikleri görüldü.

Bu eleştiri ve önerilere cevap veren TYS Yönetim Kurulu, TYS'nin ayrım gözetmeden bütün demokratik kuruluşlarla işbirliği yapmak istediğini belirterek, İGD ile işbirliğinin bir siyasi tercih olmadığını söyledi.

Halkımız Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır Diyor !

Bağımsızlık, kaleyi kuşatan saldırgana boyun eğerek sağlanamaz

Tunceli TÖB-DER Genel Kurulu Yeni Çarlarla Anlaşmaya karşı çıkıyor

12 Mart 1977 günü toplanan Tunceli TÖB-DER Şubesi Genel Kurulu'nun oy çokluğuyla aldığı karar şöyledir:

"ABD işbirlikçisi faşist MC iktidarının içine düştüğü bunalımların giderilmesi için, dünya halklarının düşmanlarından biri olan Sovyet sosyal-emperyalizmi ile İşbirliği ve Dostluk Anlaşmaları' yapması, Sovyet emperyalizminin ülkemiz üzerinde var olan sömürüsünü daha da arttıracağı için biz Tunceli TÖB-DER Şubesi Genel Kurulu olarak bu anlaşmaları protesto ediyoruz".

Buca Cezaevinde tutuklu Nevşehir CHP eski İlçe Başkanı Mustafa Bilgin:

"Amerikan emperyalizminin 'demokrasi ve dostluk' sloganlarıyla girdiği ülkemizi otuz yılda nasıl sömürdüğü ortadadır. Şimdi de gelişmekte ve kendine sömürü alanları aramakta olan Rusya sahte sosyalist maskesi ile 'dostluk ve barış' sloganları atarak ülkemizi ele geçirmek için girişimde bulunmaktadır. Tarih büyük ve sömürgen ülkelerle yapılan anlaşmaların boyunduruk ve tahakküme yol açtığının örnekleri ile doludur.

"MC iktidarının yapmayı düşündüğü 'işbirliği'anlaşması ülkemizde Rusya'nın sömürüsünü artıracaktır. Eşit şartlarla ve dostça ilişkileri sömürü ve tahakküm emelleri olmayan Üçüncü Dünya Ülkeleri ile kurabiliriz ve kurmalıyız da. Biz her alanda kendi kaderimizi tayin edebilmeyiz. Bu ise emperyalistlere dayanarak değil, kendi gücümüzle bağımsızlığımızı sağlayarak gerçekleşebilir."

Almanya'da "Bağımsız Türkiye" gecesi yapıldı

12 Mart 1977 tarihinde Almanya'nın Saarbrücken şehrinde "Saarbrücken ve Geniş Çevresi Türkiyeli İşçiler Birliği" (STİB) tarafından düzenlenen "Bağımsız Türkiye Gecesi "yapıldı. Geceye Saarbrücken ve civarından 230 kadar Türkiyeli işçinin yanısıra İranlı ve Alman öğrencilerden de katılanlar oldu. Toplantıda ilk konuşmayı yapan Dernek Başkanı, iki süper devletin ülkemiz üzerindeki hegemonya mücadelesinden söz etti ve MC hükümetinin Yeni Çarlarla yapacağı siyasi anlaşmayı protesto etti. Alman devrimcilerinin örgütü olan "Emperyalizme Karşı Birlik Örgütü" (Liga) toplantıya gönderdiği mesajda daima yabancı işçilerin mücadelesinin yanında yer aldıklarını belirtti ve sosyal-emperyalistlerinin Türkiye üzerindeki emellerini mahkum etti.

Geceye katılan halk ozanları türküler söylediler. CİS-İranlı Talebe Konfederasyonu adına İranlı öğrenciler türkçe bağımsızlık marşı söylediler. Toplantıda "Ne Amerika Ne Rusya Bağımsız Türkiye". "Rusya'yla Anlaşmaya Hayır". "Akdeniz Akdenizlilerindir". "İş Toprak Hürriyet Faşizme Nihayet"sloganlarını halk coşkunlukla bağırdı.

Gecede "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" kampanyası için ve 26 Mart 1977'de Stuttgart'da yapılacak olan "Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasına Hayır" toplantısına bağış toplandı.

ADANA

Ceyhan Meslek Yüksek Okulundan 20 devrimci

Bir emperyalist ülkenin ezilen bir ülkeye karşı dostça davrandığı hiç bir zaman görülmemiştir.

"Biz devrimciler olarak bu anlaşmayı, şiddetle protesto ediyoruz. Türkiye halkı bunu kabul etmeyecektir."

HATAY

İskenderun'dan Huriye Demiral (Ev kadını)

"Hükümetin Rusya'yla yapacağı anlaşmaya taraftar değilim. Sebebine gelince, Rusya bizim gibi fakir ülkeleri sömürmektedir. Bu anlaşma bizim zararımıza, onların yararınadır.

"Ben CHP'li bir ev kadınıyım. Sayın Ecevit'in de iki süper devlete karşı çıkmasını istiyoruz. Ecevit'in bugün iki süper devlet karşısında sessiz kalmasını doğru bulmuyoruz."

MUŞ

Varto'nun Doğanca Köyü'nden Halit Tosun (çoban)

"Rus sosyal-emperyalistleri Amerika'dan daha tehlikelidir. Yeni Çarlarla anlaşma yurdumuzu uçurumun başına götürür. Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına hayır !"

ANTALYA

Manavgat'tan Mehmet Manav, Ataner Şehirlioğlu, Mehmet Ay, Hüseyin Aka, Osman İngöz :

"Sosyalizm maskesi altında uzanan sosyal-emperyalist elleri kıracağız. Türkiye'nin yeri Üçüncü Dünya ülkelerinin yanıdır. Faşist MC'nin Rusya ile yapacağı 'Dostluk ve İşbirliği' anlaşmasını lanetliyoruz."

KONYA

Ereğli'den Turgay Gündüz :

"Sovyet sosyal emperyalistleriyle MC hükümetinin imzalayacağı 'Dostluk ve İşbirliği' anlaşmasına tüm varlığımla karşı çıkıyorum. Yeni Çarların amacı Türkiye'yi bir Çekoslavakya'ya, bir Macaristan'a benzeterek halklar üzerinde egemenliğini kurmaktır. Yurdumuzu sosyal-emperyalistlerin çizmeleriyle çiğnetmeyeceğiz."

KAHRAMANMARAŞ

Haydar Büyükşahin (öğrenci)

"Rusya ile işbirliği anlaşmasına karşıyım. Bizi Rusya idare edemez, kendimiz idare ederiz. Rusya ülkemize girdikçe, beşinci kolu revizyonistler de faaliyetlerini artırmaktadırlar."

Türkoğlu-Özbek Köyü'nden Doğan Büyükşahin :

"Rusya'yla 'Dostluk ve İşbirliği' anlaşmasına hayır diyorum. Milli bağımsızlığımızı hiçe sayan sosyal-emperyalistlerin saldırı, tehdit ve tahakküm emellerini boşa çıkarmalıyız."

Pazarcık Akdemir Köyü'nden Veysel Örüm (sıvacı), İbrahim Ongan (şoför), Mehmet Örüm (şoför), İbrahim Örge (öğrenci), Yukarı Pulyanlı Köyü'nden Mehmet Turkak (şoför)

"Yeni Çarlarla işbirliği anlaşması yurdumuzun bağımsızlığını zedeler. Yeni Çarların ülkemizdeki etkinliğinin arttığı günümüz şartlarında 1977 yılını proleter devrimcilerin birlik yılı yapalım."

Pazarcık'ın Navruzlu Köyü'nden Hanifi Erbaşlı, İsmail Toprak, Aziz Döşeme, Ökkeş Kıllı :

"Kurdun ağzına kan bulaşırsa daha kuduz olur. Yapılacak anlaşmayla Rusya'nın yurdumuz üzerindeki baskısı artacaktır. Bunun icin Rusya'yla 'işbirliği'anlaşmasını istemiyoruz."

Elbistanlılar Köyü'nden Hasan Kaner, Hacı Köşker :

" Faşist MC'nin savaşın esas kaynağı olan Yeni Çarlarla son zamanlarda yaptığı anlaşmalara karşı çıkıyoruz. Halkımız yapılacak anlaşma karşısında uyanık olmalıdır ve kararlılıkla mücadele etmelidir."

ALMANYA

Remscheid Hapishanesinde mahkum Baha Targün, Kadir Gökalp, Mustafa Çakır, Şerafettin Türk

"Rusya'nın istediği Türkiye'nin iki milliyetten halkını boyunduruk altında inletilen diğer milletler gibi zincire vurmak ve Türkiye'yi bir peykhaline getirmektir. Bu anlaşmanın imzalanmasına karşı mücadele etmek yurtseverliğin ölçüsüdür.

"İki süper devlete güven vermek kaleyi kuşatan saldırgana 'benden sana kötülük gelmez' demekle ve düşmanın kale içindeki ajanlarını başı boş bırakmakla aynıdır. Unutmayalım ki Hitler de İkinci Dünya Savaşın'dan önce böyle güvenlikleri sağlamaya büyük önem veriyordu."

İSTANBUL

Üsküdar'dan Abdurrahman Yiğit, Levent Yiğit (öğrenci)

"Bağımsızlığına son derece tutkun olan halkımız, geçmişte aç kurtlar gibi yurdumuzu bölüşmeye kalkan emperyalistlere boyun eğmedi ki bugün de Yeni Çarlara boyun eğsin. Biz de bütün yurtseverler gibi Yeni Çarlarla yapılacak 'işbirliği' anlaşmasına hayır diyoruz."

DENİZLİ

Endüstri Meslek Lisesinden bir grup devrimci

"Yeni Çarlarla işbirliği anlaşmasına hayır diyoruz. Rus sosyal emperyalizmi yurdumuzu ele geçirmeye çalışmaktadır. Amerika'nın ayağını kaydırarak dünyanın tek efendisi olmak istemektedir. Halkımızla omuz omuza Rus sosyal-emperyalistlerini yurdumuzdan kovacağız."

İmza Kampanyasını Bütün Yurda Yayalım

Bu hafta imza kampanyası güçlendi

"Yeni Çarlarla İşbirliği Anlaşmasını Hayır" kampanyamız devam etmektedir. Dergimize bu hafta gelen toplam 3728 imzanın dağılımı şöyledir :

Samandağ 380, Sivas 281. Tunceli Körtan köyü 253, Erzincan 173. İskenderun 165. Giresun Görcle ve Kemerli köyü 158, Manisa Ön Lisans oku lu 148, Adana 145. Mazgirt ve Pertek 141, Arguvan 130. Ankara Anafartalar Lisesi 128. İstanbul Gebze Çayırova 119. İzmir 103, Nazimiye Kirik 83. Eskişehir 79. Manisa 78. Antalya 76. İzmir Buca Cezaevi 72, Kozan 70. Pazarcık Köprüağzı. Helefe. Navuzlu ve Elbistanlılar köyleri 63. Paris 61. Elazığ Karakoçan Deliktaş köyü 51. İstanbul Üniversitesi Kimya Fakültesi 48. Gaziantep 48. Urla Bademler köyü 48. Emirdağ Bademli 47. Bursa 36. Silifke 33. Frankfurt 32. Erzincan Avcılar köyü 31. Kangal Kabakcevligi köyü 28. Muğla Turgut Reis Lisesi 27. Tunceli 26. Tunceli Kocakoç 26. Diyarbakır 25, Malatya Boztepe 25. Alibeyköy 25. Reşadiye Beşdere köyü 24. Mudanya 23. Stuttgart 22, Bolu 19. Belçika-Brüksel 19. Ceyhan Yassıca 18, Zonguldak Ereğlisi 17. Tunceli Dereköyü 16. Fatsa 16. İstanbul Mecidiyeköy 12. Malatya 12, İstanbul Okmeydanı 10, Balıkesir 10, Almanya Remscheid 4. Çeşitli yerler 44.

Böylece dergimize gelen imzaların sayısı toplam 43 118'a ulaşmış bulunuyor. Bu imzaların şehirlere ve ülkelere göre dağılımı ise şöyledir :

İstanbul	6528
Ankara	5 149
Kahramanmaraş	4066
İzmir	3574
Tunceli	3086
Adana	2826
Gaziantep	2238
Sivas	1719
Manisa	1261
Konya	1186
Antakya	949
Malatya	924
Almanya	717
Erzincan	713
Denizli	680
Bolu	648
Mersin	595
Muğla	592
Trabzon	462
Diyarbakır	427
Aydın	362
Elazığ	311
Antalya	292
Amasya	285
Ordu	239
Bursa	263
Tokat	224
İsparta	195
Eskişehir	180
Fransa	179
Kars	167
Uşak	159
Afyon	160
Giresun	158
Zonguldak	154
Çanakkale	138
İsviçre	135
Samsun	128
Balıkesir	117
Burdur	103
Çeşitli Yerler	829
TOPLAM	43 118

LİSELİ GENÇLİK FAŞİST BASKILARA BOYUN EĞMİYOR !

Bütün Türkiye'de liseli gençlik üzerinde ağır bir faşist terör estirilmektedir. MC iktidarı ve faşist komandolar bütün gençlik kitlesini hedef alan saldırılarını liselerde de sürdürüyorlar. Hakim sınıflar kendilerine boyun eğen, köle bir gençlik istiyorlar. Türkiye'nin çeşitli yerlerindeki liselerden sayısız mektup alıyoruz. Liseli gençler üzerindeki faşist baskı ve saldırıları dile getiren ve bunlar karşısında gençliğimizin boyun eğmez mücadele ruhunu yansıtan bu mektupların bir kısmını bu sayımızda özetleyerek sunuyoruz. Gençlerimizin iki süper devlete karşı sımsıkı birleşerek, velileriyle ve halkla kaynaşarak faşist baskı ve teröre göğüs gerebileceği açıktır.

MALATYA TURAN EMEKSİZ LİSESİ

VELİLER VE ÖĞRENCİLER MÜDÜRÜ PROTESTO ETTİ

POLİS ONLARCA YURTTAŞI GÖZALTINA ALDI

Malatya Ticaret Lisesinden mektup yazan bir grup öğrenci son günlerde Malatya Liselerinde yoğun faşist baskıların uygulandığını belirtmektedirler. Sanat Okulundan sonra Turan Emeksiz Lisesine ve Ticaret Lisesine saldırılar olmuştur. Ticaret Lisesine saldıran Yakup Karaçam adlı faşist elebaşı, üzerinde tabanca ve zincir bulunduğu halde polis tarafından serbest bırakılmıştır. Yaralı arkadaşlarına yardım eden öğrenciler, daha sonra toplanarak birlikte hareket etmenin önemi üzerinde durmuşlardır.

Malatya Turan Emeksiz Lisesinde müdür Abbas Oker'i protesto eden öğrenci velilerine polis saldırmıştır. Derste olan öğrenciler velilerinin yanına gelerek polise karşı örnek bir direniş göstermişlerdir. Daha sonra halka karşı yoğun bir saldırıya girişen polis aralarında çok sayıda kadının bulunduğu yüze yakın yurttaşı gözaltına almıştır.

İSTANBUL

ARYAMEHR LİSESİ ÖĞRENCİLERİ BASKILARI PROTESTO YÜRÜYÜŞÜ YAPTI

Aryamehr Lisesinde ülkücülerin dövme ve yaralama olaylarına Yunus Koç'un bıçaklanması olayı da eklenince öğrenciler yürüyüşe geçmişlerdir. Bir günlük boykot kararı alarak yürüyüşe geçen 400 öğrenci Fenerbahçe Lisesi önüne gelerek burda dağılmışlardır. Öğlenci öğrenciler de arkadaşlarının eylemini destekleyerek okulu terketmişlerdir.

Baskıların baş destekleyicisi okul müdürü öğrencilerin başarısı üzerine şaşkınlığa düşerek okulu bir gün tatil kararı almıştır.

URFA LİSESİ

FAŞİSTLER BİR ÖĞRENCİYİ ÜÇÜNCÜ KATTAN ATARAK YARALADI

Urfa Lisesinden mektup gönderen bir grup öğrenci faşistlerin 9 Mart günü Şükrü Polat adında bir öğrenciyi üçüncü katın merdiven boşluğundan attıklarını yazmaktadırlar. Öğrenciler yaralı arkadaşlarının kaldırıldığı hastaneye kadar yürüyüş düzenlemişlerdir.

Yürüyüşten sonra okul idarecileri Kürtçe bazı sloganlar attıkları gerekçesiyle 18 öğrenciyi okuldan atma kararı almıştır.

ANKARA-KURTULUŞ LİSESİ

FAŞİST ÖĞRETMENLER ÖĞRENCİ VELİLERİNİ SOYUYOR

Ankara Kurtuluş Lisesi faşistlerin karargahı olan Niğde Öğrenci Yurdunun yanında bulunduğu için faşist baskılar yoğun bir şekilde devam etmektedir. Okuldaki yurtsever öğretmenler bir süre önce sürülmüş, faşist öğretmenler idareye getirilmiştir. Özellikle Hayrettin Dikici adındaki fizik öğretmeni faşistlere elebaşılık etmektedir. Bu öğretmen bütün yıl okulda faşist propaganda yaptığı yetmiyormuş gibi öğrencileri sınıfta bırakarak yaz kurslarına devam ettirmektedir. Bu kurslara gelmeyen öğrenciler sınıfta bırakılmakla tehdit edilmektedirler. Böylece hem faşist propaganda yapılmakta, hem veliler soyulmaktadır. Okula gelen faşistler tabanca ve zincirlerle öğrencileri tehdit etmekte ve zorla Niğde Yurdundaki seminerlere götürmektedirler.

Bize mektup gönderen bir grup öğrenci bu zor şartlar altında öğrenimlerine devam edeceklerini, faşistlere karşı mücadeleyi bırakmayacaklarını yazmaktadırlar.

ERZURUM-ŞENKAYA LİSESİ

ÖĞRENCİLER ÖĞRETMENSİZ EĞİTİM YAPIYORLAR

Erzurum Şenkaya Lisesi uzun bir süreden beri öğretmensiz ve bakımsız bir durumdadır. Bize mektup gönderen liseli gençler öğretmenlerinin sebepsiz yere sürüldüğünü, okula atanan müdürlerinin tertip peşinde olduğunu yazmaktadırlar. 24 Ocak'ta okula bir grup faşist saldırmak istemiş, ancak hak ettikleri cevabı almışlardır. Öğrenciler örnek olacak bir dayanışma sağlamışlardır. Ancak bu dayanışmadan rahatsız olan bazı çevreler olay yaratmak istemektedirler.

Okullarına öğretmen atanmasını isteyen öğrenciler kaymakamlığın önüne kadar bir yürüyüş yapmışlardır. Daha sonraki günler kazaya gelen AP milletvekillerinden Gıyasettin Karaca'ya öğrenciler öğretmenlerinin neden sürüldüğünü sormuşlardır. AP milletvekili "Biz sürdürdük ve sürdüreceğiz de. Bir öğretmen milliyetçi propaganda yapmalıdır." demiştir. Öğrenciler devrimci sloganlar atarak AP milletvekilini protesto etmişlerdir.

KONYA AKŞEHİR-ÖĞRETMEN LİSESİ

DANIŞTAYDA DAVAYI KAZANAN ÖĞRENCİLER FAŞİST SALDIRIYA UĞRADI

Mart ayı başında Akşehir Öğretmen Lisesi öğrencileri Müdür Muzaffer Ünlü'nün desteklediği bir grup faşistin saldırısına uğradılar. Öğretmen Lisesinde okul idaresinin ve faşistlerin baskıları bir süredir devam etmektedir.

Okul idaresi geçen yıl 30 kadar öğrenciyi okuldan atmıştı. Öğrenciler bunun üzerine Danıştay'a başvurmuşlar ve yeniden sınava girme hakkı kazanmışlardı. Okul idaresi sınav tarihini öğrencilere kasıtlı olarak sınavlardan bir iki gün önce bildirmiş, öğrencilerin geçer not almasını engellemeye çalışmıştır. Hatta bazı öğrenciler sınavlardan bir gün önce okulun bildirim kağıtlarını alabilmiş ve sınava zor yetişmişlerdir.

Okul müdürü ve bir grup faşist, devrimci öğrencilerin sınav haklarını kullanmasını engellemek için sınav günü öğrencilere sataşarak olay çıkarmaya çalıştılar. Bunların içinde Okul Öğrenci Derneği Başkanı Reşit Gündoğan ve Konya Selçuk Eğitim Enstitüsünden gelen faşistler de vardı. Devrimci öğrencilerin sınavda olduğu sırada faşistler diğer öğrencilere saldırdılar. Bu saldırıya polis de katıldı ve 4 öğrenciyi gözaltına aldı. Bize mektup yazan Akşehirli öğrenciler faşist saldırıların Okul Eğitim Şefi Ali Yücedağ ve Müdür Yardımcısı Ramazan Yılmaz tarafından desteklendiğini belirtmektedirler. Faşistler bu olayın ertesi günü de okula giden öğrencilere taş ve sopalarla saldırmışlar ve üç öğrenciyi yaralamışlardır. Saldırıların esas sorumlusunun Kaymakam, Komiser İsmail ve Öğretmen Okulu Müdür Muzaffer Ünlü olduğunu bildiren Akşehirli öğrenciler, Akşehir halkının bu faşist saldırılara karşı tepkisinin arttığını belirtmektedirler.

SAFRANBOLU LİSESİ MÜDÜRÜ ÖĞRENCİLERE BASKI YAPIYOR

Son zamanlarda Safranbolu Lisesinde faşist baskılar artmaktadır. Öğrenciler gönderdikleri mektupta okul müdürünün diğer idarecilerle birlikte, 15-20 civarında bozkurt rozetli kişiyi yanına alarak baskı uyguladığını yazmaktadırlar. Okulda her gün birkaç öğrenci tehdit edilmekte, dövülmekte, Ülkü Ocaklarına kaydolması için baskı yapılmaktadır.

Lise Müdürü kendi derslerine girmemektedir. Derslere devam etmeyen ülkücüleri ise iftihara geçirmektedir.

DENİZLİ-ÇİVRİL LİSESİ

YILMAZ GÜNEY'E ÖZGÜRLÜK KAMPANYASI İÇİN İMZA TOPLAYAN BİR ÖĞRENCİ OKULDAN ATILDI

Denizli'nin Çivril ilçesi lisesinde Yılmaz Güney'e özgürlük kampanyası için imza toplayan Ahmet Can adındaki öğrenci okuldan uzaklaştırılmıştır. Okul Müdürü İshak Güner ihbar üzerine öğrenciyi idareye çekerek çeşitli hakaretlerde bulunmuştur. Kampanyaya katılan çeşitli öğrencilere baskı uygulamıştır.

Lise öğrencileri dergimize gönderdikleri mektupta arkadaşlarının okuldan atılmasını protesto etmektedirler.

ELAZIĞ

FIRAT ÜNİVERSİTESİNDEN BİR GURUP ÖĞRENCİNİN ÇAĞRISI

Üniversitemize bağlı fakülteler faşist karargahı haline getirilmiştir.

Öğrenim özgürlüğü ellerinden alınmış tüm arkadaşların gerekli yasal işlemleri yerine getirerek Danıştay'a dava açmaları ve hakkımız olan öğrenim özgürlüğünü temin için en geç 1 Mayıs 1977 tarihine kadar Elazığ'a gelmeleri gerekmektedir.

DÜZELTME

Dergimizin 99.uncu sayısında 7inci sayfadaki "Lenin'in Kadınlara Çağrısı" başlıklı yazıdaki 2 inci sütunun 2 inci paragrafındaki 4 üncü satırdaki "ayırdçdilmesinden" kelimesi "ayırdedilmemesinden" olacaktır. Düzeltir, özür dileriz.

ASKERÎ MAHKEMELER BASINI YARGILAYAMAZ

Yunanistan Komünist Partisi (ML)nin yayın organı:

LAİKOS DROMOS'un dergimize mesajı:

Halkın Sesi Yazı İşleri Leyla Cümbüş''ün Türk askeri makamları tarafından tutuklanmasını mahkum ediyor ve kendisinin derhal serbest bırakılmasını talep ediyoruz.

Türkiye Halkının öncüsü Halkın Sesi dergisinin ve ilerici ve yurtsever basının gördüğü baskıları şiddetle protesto ediyoruz. Basın özgürlüğü uğruna verilen mücadeleyi kesin olarak destekliyoruz. Türkiye halkının öncü güçleri ile omuz omuzayız.

TBP, SDP, TEP, BANK-İŞ, ÇAĞDAŞ GIDA-İŞ, NAKLİYAT-İŞ, İLERİCİ YAPI-İŞ, İLERİ MADEN-İŞ, İSTANBUL TUMAD DER, TÜM PTT-DER, BEŞİKTAŞ HALKEVİ, HALK TİYATROSU

"YURTSEVER BASIN MENSUPLARI SERBEST BIRAKILMALIDIR"

İstanbul'da basına ortak bir açıklama yapan 12 Parti sendika ve kuruluş basın üzerindeki baskıları protesto etmişlerdir. Yayınlanan açıklamada özetle şöyle denmektedir :

"Sivil kişilerin askeri mahkemelerde yargılanamıyacağı kanunen belirtilmesine rağmen. basın kanunu çiğnenerek yurtsever basın mensupları askeri mahkemelerce tutuklanıp yargılanmakta ve mahkum edilmektedir. Ayrıca dergi sahipleri de, hiç bir kanuni sorumlulukları olmadığı halde gözaltına alınmaktadır

Son olarak da Halkın Sesi sorumlu Yazı İşleri Müdürü Leyla Cümbüş askeri mahkemece tutuklanmıştır. Bütün bu saldırıların amacı dergileri kapatmaktır!"

ASKERİ SAVCILIK AYDINLIK ESKİ YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ HAKKINDA SORUŞTURMA AÇIYOR

24 Mart 1977 günü Aydınlık Dergisi eski Yazı İşleri Müdürü Meriç Özeller. derginin 72inci sayısındaki "Halkın Silahlanmasına ve Öz Kaynaklarımıza Dayanan Yurt Savunması" başlıklı yazıdan ötürü ifade vermesi için Askeri Mahkemeye götürülmüştür. Savcı Meriç Özeller'in avukatlarına ve Aydınlık Dergisi sahibi Leyla Yurdakul'a kendisinin dava açmadığını, dosyanın Basın Savcılığından gönderildiğini ifade etmiştir.

Gerek Meriç Özeller, gerekse avukatı askeri mahkemenin basını yargılayamayacağını söylediğinde savcı askeri mahkemelerin sivil mahkemelerden farklı bir kanun uygulamadığını, bu yüzden askeri mahkemelerin basını yargılayabileceğini söylemiştir.

Meriç Özeller'in ifadesi bilirkişi raporu olmadığı gerekçesiyle alınmamıştır.

Tunceli TÖB-DER Genel Kurul Kararı

12 Mart 1977 tarihinde toplanan Tunceli TÖB-DER Şubesi Genel Kurulu oy çokluğuyla TÖB-DER Genel Merkezinin bazı şubeleri feshetmesine ilişkin bir karar almıştır. Kararı aynen sunuyoruz:

"17 TÖB-DER şubesinin feshedildiğini ve birçok üye hakkında ihraç girişimi ile soruşturma açıldığını öğrenmiş bulunuyoruz.

"Örgüt içi demokrasiyi ihlal eden, muhalefetin yaşamasına olanak tanımayan, onları bastırmaya çalışan, tepeden inmeci anti-demokratik tüm düşünce ve uygulamaları ve özel olarak da darbeci bir anlayışla 17 yurtsever, devrimci TÖB-DER Şubesinin feshedilmesini Tunceli TÖB-DER Şube Genel Kurulu olarak protesto ederiz.

"Tüm Anti-Demokratik Uygulamalara Son!

"TÖB-DER'de Demokrasi!

"17 Şube Hakkındaki Karar Kaldırılmalıdır!

"Öğretmenlerin Devrimci Mücadelesi Revizyonizmi Yıkarak Yükselecektir!"

TÖB-DER URLA ŞUBESİ:

"GENEL MERKEZ DEVRİMCİ FİKİRLERE TAHAMMÜL EDEMİYOR"

TÖB-DER Urla Şubesi Yönetim Kurulu bir açıklama yaparak Genel Merkezin 20 şubenin yönetim kurullarını feshetme kararını protesto etmiştir. Şube Başkanı Hüseyin Demirci, Yazman Aydoğan Öngören, Sayman Şerafettin Ekşi, Üye Mahmut Bildirici ve Üye Yunus Aydemir imzalarıyla yapılan açıklamada "Demokratik kitle örgütü olan TÖB-DER muhakkak ki içinde görüş ayrılıklarını da barındıracaktır." denmektedir.

TÖB-DER'in Genel Merkezini ele geçiren Gültekin Gazioğlu yönetiminin TÖB-DER içinde devrimci fikirlerin güçlenmesine tahammül edemediğini vurgulayan açıklama, Genel Merkezin anti-demokratik tutumunu protesto etmektedir.

AÇIKLAMA

Arsin TÖB-DER Şubesi Yönetim Kurulu üyesi H. Avni Gürsoy dergimize bir açıklama göndermiştir. Açıklamada dergimizin 15 Şubat 1977 tarihli 96 ıncı sayısında yer alan 17 TÖB-DER Şubesinin açıklamasına Yönetim Kurulu adına değil, şahsı adına imza attığını belirtmektedir.

EGO'da revizyonistlerin işten attığı 2 memur açlık grevi yaptı

Ankara Muhabirimiz Bildiriyor

EGO'da çalışan işçi ve memurlara fikirlerini zorla kabul ettirmeye çalışan revizyonistler 5 yurtsever işçi ve memuru işten atmışlardır. Bir işçi EGO'da artan tepkileri şöyle anlatıyor: "TÜTED Başkanı Aykut Göker Yatırımlar Dairesi Başkanıdır. Rusya'ya karşı teslimiyeti savunan Sedat Özkol Genel Müdürün müşaviridir. Bunlar partilerinden kart getirmeyenleri işe aldırtmıyorlar. Revizyonistler işten atılan arkadaşlarımız için 'çalışmıyorlardı' yalanını yayıyorlar. Oysa mesela Maltepe Havagazı Fabrikasında işten atılan Hayri Yaba adlı işçi arkadaşımız en zor işleri yüklenirdi. 40 metre yükseklikteki kömür vincinin tepesine sık sık çıkarak yanan lambaları değiştirirdi. Geçenlerde "Kitle" dergisini satmaya gelen bir revizyonisti işçiler kovaladırlar. Bu işçi arkadaşlar 'biz bunları devrimci sanıyorduk. Meğer bunlar Rusya'nın hesabına çalışıyorlarmış' dediler. İşçiler revizyonist müdürlere 'Bedava Lojman Sölcuları' adını taktılar."

İşten atılmalar karşısında EGO'lu yurtsever işçiler bir toplantı yaparak ortak mücadele etme kararı aldılar. Kıyımların durdurulması için imza kampanyası açtılar. İş Kanununun 13 üncü ve 17 inci maddesine ve 657 sayılı kanuna dayanılarak atılan işçi ve aday memurlar yayınladıkları bildirilerle revizyonist yöneticileri teşhir ettiler.

Geçtiğimiz hafta işten atılan memurlardan Mehmet Emin Özbek ve Cevat Biber EGO Genel Müdürlüğü önünde ölüm orucuna başladılar. Ölüm orucu EGO'da çalışanların büyük çoğunluğu tarafından desteklendi. Revizyonistler ölüm orucu tutan memurları polise ihbar ettiler. Polis mesai bitiminde ölüm orucu tutan memurları Birinci Şube'ye götürdü. Bir gün gözaltında tuttu.

EGO'da çalışan işçi ve memurlar revizyonist yöneticilere karşı sürdürdükleri mücadeleye devam etmeye kararlı olduklarını belirtmektedirler.

YORUMSUZ

SAHTE TKP'NİN FAALİYET RAPORU

"Gençlik hareketi büyük bir ilerleme içindedir. Eskiden komsomol vardı, illegaldi. Merkez Komitesi alt örgütleri vardı. Sekreter bir kuruluştu. Komsomola girmekle. TKP'ye girilmiş oluyordu. Parti Merkez Komitesi Komsomolu kaldırdı. Geniş yığınsal, legal bir ileri gençlik örgütü kurma kararı aldı. Ama karar uzun zaman uygulanamadı. Ancak partinin yeni atılım döneminde bu karar gençliğe meyvelerini vermeye başladı. Partimiz bu harekete çok büyük önem vermektedir.

"Kadın hareketi de çok büyük bir atılımdır. Partimiz bu hareketi de her yönüyle desteklemekle görevli ve sorumludur. İlerici kadınlarımız büyük bir savaşıma atılıyor."

"Parti örgütleri,. sendikal harekette rol oynamaya başladılar. Yığınsal 100 binlik işçi çıkışlarında, 1 Mayıs gibi yarım milyonluk yürüyüşte, 500 binlik genel grevde... faşizme karşı özgürlük gösterilerinde parti örgütleri kendilerine düşen görevleri başarıyla yerine getirdiler. Bu gösteri ve yürüyüşlerdeki düzen, disiplin Parti örgütlerindekilerin eliyle, hakkıyla, atılım ve özverili çalışmalarıyla sağlandı." (İ. Bilen'in Sahte TKP Konferansına sunduğu belirtilen raporun son bölümünün özeti. "Bizim Radyo"nun 18 Mart tarihli yayınından)

TRT çalışanları artan kıyımlara karşı mücadele ediyor!

Ankara Muhabirimiz Bildiriyor

Geçen hafta TRT çalışanları Şaban Karataş'ın memuriyeti gasp suçu işlediğini belirterek savcılığa başvurmuşlar ve Cumhurbaşkanına 700'e yakın kişinin imzaladığı bir telgraf çekerek "direnme haklarını kullanacaklarını" bildirmişlerdi. Seçim kurulunun Şaban Karataş hakkında "göreve devam" kararı alması üzerine TRT'de kıyımlar daha da arttı. Karataş 21 Mart günü yaptığı basın toplantısında sürgünlere devam edeceğini açık açık ilan etti ve ertesi gün 21 program görevlisini çeşitli yerlere tayin etti. Memur kesiminde kıyımların devam etmesi bekleniyor. İşçiler ise tamamen işsiz kalmak durumunda. Karataş'ın 31 Mart'ta işine son vereceği işçilerin sayısı 107'yi bulacak.

Daha önce nöbete gelmediği gerekçesiyle işine son verilen Yeni Haber-İş Temsilcisi Sacit Onan ise 21 Mart Pazartesi günü ölüm orucuna başladı. TRT'nin Mithatpaşa binası bitişiğindeki bir belediye arsasına ölüm orucu çadırı kuran Sacit Onan burada bir basın toplantısı yaptı.

TRT çalışanları ise 21 Mart günü yemek boykotu yaparak Sacit Onan'ı grev yerinde desteklemeye gittiler. Burada toplanan 200 kadar TRT çalışanı "TRT'de faşist işgale son", "Kahrolsun Faşistler" sloganlarıyla toplucа Karataş yönetimini ve işçi-memur kıyımlarını protesto ettiler. Saat 18.00 sularında polis ölüm orucu çadırını söktü. Sacit Onan karakolda kefaletle serbest bırakıldı.

Karataş işten çıkaracağını açıkladığı işçilere son hafta mecburi izin vermek istedi. Ancak işçiler Karataş'ın izin kağıtlarını kabul etmediler. Kurumun çeşitli yerlerinde çalışan sendikalı işçilerin bir hafta daha kurumda kalmaları bile Karataş yönetiminin huzurunu kaçırıyor.

Öte yandan TRT çalışanları 13 Mart günü yaptıkları bir toplantıda TRT-DER adında bir dernek kurmayı kararlaştırmışlardır. Tüm-Der yöneticilerinin önleme çabalarına rağmen toplantıya katılan 150 TRT çalışanı bir kurucu heyet oluşturarak derneğin kuruluş çalışmalarını başlatmışlardır. Tüm-Der'in birçok üyesi yöneticilere rağmen bu karara uymuştur. Mem-Der ise bir bildiri yayınlayarak Sacit Onan'ın açlık grevini desteklemiş ve TRT çalışanlarını TRT-DER çatısı altında toplanmaya çağırmıştır.

Hindistan halkı Rusya'ya kapıları açan faşist Gandi yönetimini devirdi

Hindistan'da geçen hafta yapılan genel saçimlerin sonunda, 11 yıldır başbakan olan İndira Gandi, milletvekili bile seçilemeden iktidardan düştü. 30 yıldır Hindistan'ı yöneten Gandi'nin Kongre partisi seçimleri kaybetti. Kongre partisinin milletvekili sayısı yarı yarıya düştü. Gandi'nin faşist diktatörlüğünün baş destekçisi ve Rus sosyal-emperyalistlerinin Hindistan'daki beşinci kolu Hindistan revizyonist partisi de ağır bir darbe yedi. Sandalye sayısı 7'ye düştü. Buna karşılık Gandi'nin 1975 de yaptığı darbe sırasında tutukladığı Morarji Desai'nin Janata (Halk) Partisi, Demokrasi İçin Kongre Partisi ile birlikte, meclisteki 542 sandalyeden 349 unu kazandı.

Hindistan seçimleri Hint halkının, Gandi'nin faşist diktatörlüğüne, Sovyet işbirlikçisi bürokrat burjuvaziye ve Sovyet sosyal-emperyalizminin hegemonya siyasetine ağır bir darbe indirmiştir. 600 milyonluk Hint halk kitleleri, seçimlerde, revizyonistlere ve ülkenin kapılarını Yeni Çarlara açan Kongre Partisine duyduğu nefreti dile getirmiş, Hindistan'ın sosyal-emperyalistler tarafından sömürgeleştirilmesine karşı çıkmıştır.

İndira Gandi yönetimi büyük bir buhran içine sürüklenen Hindistan'da kitlelerin mücadelesini bastırabilmek için 1975'de bir darbe yaparak sıkı yönetim ilan etti. Uzun yıllardır sürdürülen terör ve zulüm daha da şiddetlendirildi. Bütün muhalefet partilerini yasakladı ve önderlerini hapse attı. Sadece Rus beşinci kolu revizyonist parti bu baskıların dışında kaldı. Revizyonistler Gandi'nin işçi sınıfına ve halka karşı giriştiği saldırıyı desteklemekle kalmayıp bizzat bu baskılara katıldılar. Fabrikalarda ilerici işçileri ve devrimcileri ihbar etmek üzere özel şebekeler örgütlemeye giriştiler. Revizyonist partiye bağlı sendikalar fabrikalarda iş temposunu artırma üzere "gözetleme komiteleri" kurdular.

Gandi kliğinin faşist terörü bütün dünyada büyük tepki uyandırırken sosyal-emperyalistler bu terörü desteklediklerini açıkca ilan ettiler. Diğer ülkelerde olduğu gibi ülkemizde de revizyonistler Hindistan'daki rejime övgüler düzmek üzere kolları sıvadılar.

Baskı olan her yerde mücadele de vardır. Gandi yönetiminin zulmü Hindistan halkının mücadelesini durduramadı. Gelişen mücadele ve derinleşen buhran karşısında Gandi 1977 başında aniden seçimlere gitmeye karar verdi. Hâlâ seçimlerden güç toplayarak çıkabileceğini umuyordu. Ancak ne Gandi ne de sosyal-emperyalistler seçimlerden beklediklerini bulamadılar. Yüz milyonlarca Hintli seçimlerden sosyal-emperyalist tahakküme ve faşist diktatörlüğe karşı nefretini dile getirmek için yararlandı. Rus sosyal-emperyalizmine uşaklık her zaman halktan aynı cevabı alacaktır. Gandi yönetiminin yıkılmasının başlıca nedeni ülkenin kapılarını sosyal-emperyalistlere açmış olmasıdır.

Şüphesiz Hindistan halkı sosyal-emperyalizme karşı mücadeleyi bundan sonra daha da güçlendirecektir. Hindistan'da Yeni Çarların etkinliğini kırmak, işbirlikçi bürokrat burjuvaziyi tasfiye etmek ve milli demokratik devrimi zafere ulaştırmak için vereceği çetin mücadelede bütün dünya halkları Hindistan halkının yanındadır.

Gandi kliğinin yenilgisi Üçüncü Dünya ülkelerinin hegemonyacılığa karşı yürüttükleri mücadeleye güç katmıştır. Sosyal - emperyalistlerin Hindistan gibi 600 milyonluk dev bir ülkede geriletilmesi Yeni Çarların güçlüklerini daha da artıracaktır. Hindistan'ın komşu Üçüncü Dünya ülkelerine karşı izlediği saldırgan siyaseti terkederek Bloksuz Ülkelerin safındaki şerefli yerini yeniden alması şüphesiz iki süper devlete karşı dünya çapında yürütülen mücadeleyi güçlendirecektir.

Rus Yeni Çarları kiralık askerlerini Zaire'ye saldırttılar

Bağımsız bir Afrika ülkesi olan Zaire geçtiğimiz günlerde bütün dünyada derin yankılar uyandıran bir saldırıya uğradı. Angola'daki üslerinden hareket eden 5-6 bin kişilik bir paralı askerler gurubu, 16 Mart günü Zaire'nin Şaba eyaletine güneyden girerek üç kenti işgal ettiler. Zaire Dışişleri Bakanı, bu paralı askerlerin Angola'daki Küba birlikleri tarafından eğitilmiş ve silahlandırılmış olduğunu, saldırıları sırasında da gene Kübalılar tarafından desteklendiklerini açıkladı. Zaire gazeteleri ise, bu paralı askerlerin gerçek sahibinin Sovyet sosyal-emperyalizmi olduğunu yazdılar. Bu tesbit gerçeğe tamamen uygundur. Moskova'daki Yeni Çarlar tarafından çok önceden tasarlanmış ve dikkatle zamanlanmış bulunan bu harekat, Kremlin'in bütün Afrika'ya yönelik sızma ve yayılma faaliyetlerinin çok önemli bir aşamasını meydana getirmektedir.

Sovyet sosyal-emperyalizmi, Afrika ülkelerinin birliğini yıkmak için, şimdi tam Podgorni'nin Afrika'ya gittiği bir sırada, Zaire üzerinde bir karışıklık çıkartmaya ve bulanık suda balık avlamaya çalışmaktadır. Yeni Çarların amacı Afrika'da yeni Angola'lar yaratmaktır. Yurdumuzda da revizyonist bir yazar Kremlin'in tertibini, Kastro'nun ve Podgorni'nin Afrika ziyaretlerinin "anlamlı" olduğunu ve "yakın bir gelecekte kıtanın bu bölgesinde önemli askeri gelişmelerin beklenebileceğini gösterdiğini" söyleyerek açığa vurmaktadır.

Sovyetler Birliği hegemonyacı emelleri uğrunda Afrikalıları Afrikalılara kırdırtmaktan çekinmiyor. Dergimizin 16 Kasım 1976 tarihli 83'üncü sayısında belirttiğimiz gibi, Sovyetler Birliği ile Angola arasında Ekim ayında imzalanan sözümona Dostluk ve İşbirliği Anlaşması, "barışı tehdit ya da ihlal eden bir durumun ortaya çıkması halinde" Angola'yı Sovyetlerle " birlikte hareket etmek" zorunda bırakmaktadır. Şimdi Angola'daki üslerden Zaire'ye karşı girişilen saldırı, bu Sovyet-Angola anlaşmasının Sovyet Yüksek Şurası tarafından onaylandığı bir anda başlatılmaktadır!

Öte yandan Moskova'daki Yeni Çarlar, karışıklık çıkartmak için bununla da yetinmeyerek, eski sömürgeciliğin mirası olan sorunlara ve hatta eski sömürgecilerin paralı askerlerine de el atmışlardır. 1960'ların başlarında Kongo Başbakanı Lumumba, Kongo'nun Katanga eyaletindeki zengin maden yataklarını millileştirmeye giriştiğinde, Batılı emperyalistler Katanga eyaletinde Çombe'nin ayrılıkçı akımını harekete geçirmişler, ülkede bir iç savaş çıkarmışlar, Lumumba'yı öldürmüşler, ve sonra da "Birleşmiş Milletler Barış Gücü" adı altında Kongo'ya açıkça müdahalede bulunmuşlardı. Bütün bunlara rağmen emperyalistler Kongo'da yenilgiye uğradıklarında, onlara uşaklık etmiş olan Katangalı paralı askerler Angola'ya geçerek bu sefer Portekiz sömürgecilerinin safında çarpışmışlardı. Sosyal -emperyalistler ise 1975 ortasından itibaren Küba'dan taşıdıkları kendi paralı askerleriyle Angola'ya girerken, sömürgecilerin bu ülkedeki eski hizmetkarlarından yararlanmayı da ihmal etmediler. Zaire'nin Angola'daki sosyal-emperyalist müdahaleyi şiddetle kınaması üzerine Sovyetler, bu paralı askerlerden bir kısmını derhal düzmece bir Katanga "kurtuluş örgütü" bünyesinde topladılar. Ayrıca 1976 başlarından itibaren bir yandan Zaire'yi "gericilikle" damgalayan büyük bir propaganda kampanyası açarken, bir yandan da Angola ile Zaire arasında çatışmalar çıkarmaya başladılar. Hatta bir seferinde Zaire'nin sınır köylerine Angola'dan doğrudan doğruya saldırdılar. Son olarak Angola Savunma Bakanlığı, 14 Mart'ta, yani Zaire'ye karşı saldırıdan sadece iki gün önce Zaire'nin Angola'ya saldırdığını iddia etti ve sınırda büyük bir gerginlik yarattı. Şimdi TASS Ajansı ile halen Afrika'da bulunan Kastro, Zaire'ye karşı tezgahladıkları saldırıyı hiç utanmadan " Güney Zaire'deki bir ayaklanma" olarak niteliyorlar ve "Batılı büyük devletlerin" Zaire'nin "içişlerine" müdahale ederek "yeni bir Vietnam yaratmaya kalkıştıklarından" dem vuruyorlar. Ama bu soyguncu ve canilerin suratlarına geçirdikleri maske artık düşmektedir. Onların saldırganlığı her geçen gün daha açık olarak görülmektedir.

Sovyet sosyal-emperyalizmi, Afrika'da kendi kazdığı kuyuya düşecektir. Zaire'nin yabancı saldırısına karşı direnme, devlet egemenliğini ve toprak bütünlüğünü koruma mücadelesi tamamen haklıdır ve bu mücadele bütün dünyada en geniş desteği sağlayacaktır. Zaire halkı mutlaka tek bir vücut gibi birleşecek emperyalizme sömürgeciliğe ve sosyal-emperyalistlerin hegemonya kurma çabalarına karşı sonuna kadar mücadele edecektir. Afrika halklarının mücadelesi sosyal-emperyalistlerin bütün hesaplarını boşa çıkaracaktır.

Üçüncü Dünya yeni bir Ekonomik düzen istiyor

DÜNYA HAMMADE KONFERANSI TOPLANDI

98 ülkenin 250 delegesinin katılmasıyla toplanan Dünya Hammadde Konferansında bir fiyat istikrar fonu kurulması istendi. Bu fon ürünün bol olduğu yıllarda ülkelerin elinde kalan stokları satın alarak fiyatın düşmesini önleyecek, ürünün düşük olduğu yıllarda ise bunları satarak fiyat artışlarının önüne geçecek. Bilindiği gibi şimdiye kadar hammaddeler ürünün bol olduğu yıllarda emperyalistler tarafından düşük fiyatlarla satın alınarak stoklanıyor. ürünün düşük olduğu yıllarda yine yoksul Üçüncü Dünya ülkelerine yüksek fiyatlarla satılıyordu.

Böyle bir fonun kurulması, pamuk, fındık, tütün gibi ürünlerde aynı sömürüyle karşı karşıya olan ülkemiz için de çok yararlıdır.

BİRLEŞMİŞ MİLLETLER ÜÇÜNCÜ DÜNYAYA YARDIM YAPACAK

UND (Birleşmiş Milletler Kalkınma) Programı, Üçüncü Dünya ülkelerine 267,9 milyon dolar yardım yapmaya karar vermiştir. Bu yardımın
-106 milyon doları Afrika ülkelerine,
-67 milyon doları Latin Amerika'ya,
-95 milyon doları Asya ülkelerine
verilecektir. Emperyalistlerin borularının öttüğü günlerin geride kalmasıyla birlikte Birleşmiş Milletler ekonomik alanda da Üçüncü Dünya ülkelerinin yararına kararlar veriyor.